BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu 2016. október • XXII. évfolyam 5. szám

A nagy felfedezés

„Amit Lélekben kezdtetek el, most testben akarjátok befejezni?” (Gal 3,3)

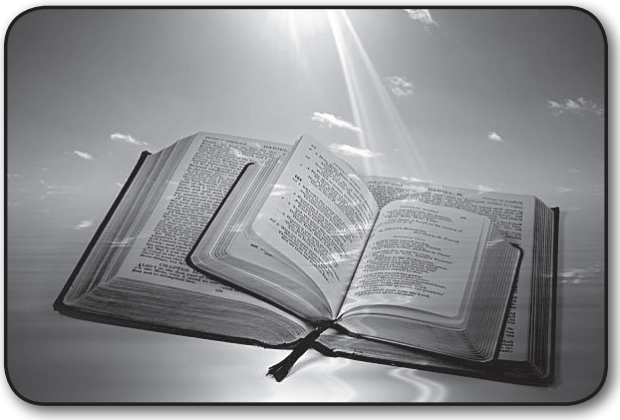

A Reformáció tárházának legnagyobb kincse a kegyelem felfedezése volt. S ugyancsak erre van szüksége az újabb és újabb generációknak, de nem csupán a világban, hanem az újjászületett hívők között is. Ez a felfedezés hoz ma is a Szentlélektől való megelevenedést, azaz új reformációt.

A középkori egyház az igehirdetéseiben sokszor félelmet gerjesztett: „Felelj meg Isten elvárásainak, különben elkárhozol! Légy jó, sőt egyre jobb, s teljesítsd az egyház előírásait, ha azt akarod, hogy az Úr elfogadjon téged!” – Aztán „csak úgy, magától” (Reményik) először a reformátorok szívében, majd a prédikációiban is felragyogott a mindent megváltoztató felismerés: „Az üdvösség nem tőletek van, hanem Isten kegyelmének ajándéka!” (Ef 2,8–9) Hihetetlen felszabadulást és örömet hozott ez az akkori Európának, – s általa a történelmi Magyarországon is lelki ébredés söpört végig!

Lelki-szellemi ellenségünk azonban nem alszik. (1Pét 5,8) Ha már kárhozatba nem viheti az élő hitre jutott embereket, legalább az örömüket és az életük „jó illatát” kívánja megrabolni. (2Kor 2,15) Tudja, hogy így alig lesz, alig van, aki követni kívánja a hitüket, s a keresztyén misszió minden területen megtorpan. Hogyan érhető tetten ez az ördögi „megrablás”?

Szinte észrevétlenül újra a régi „mese” szivárog be a keresztyén tanításba: „Olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és rossznak tudói.” (1Móz 3,5) Ti döntitek majd el, mi a jó és mi a rossz, s végül, aki akarja, aki elég odaszánt, az akár tökéletes életet is élhet a földön…

De mi ezzel a baj? Gond, ha arra törekszik egy hívő, hogy egyre kedvesebb legyen az ő Ura előtt? Ráadásul azt írja János apostol, hogy „aki Istentől született, az nem vétkezik”. (1Ján 3,9) A Szentlélek pedig, akit a Jézushoz térő ember kap, nem eleve tökéletes? (Ján 1,12; Róm 8,9–10; 1Ján 3,24)

Az ördögi csúsztatás abban van, amikor valaki a hívő ember „megjavíthatóságában” kezd el hinni. Pál teljes erejéből küzdött ezzel a tévtanítással: hitte és vallotta, hogy a mi „testünk” (ó-emberünk, régi természetünk) nem javul meg soha. Ha más rosszat nem tesz, akkor azt teszi, hogy elhiszi és elhiteti másokkal is, hogy meg tudja tartani Isten törvényét, mivel az ó-embere halott. Csakhogy ez a Róma 6,11 félreértése, hiszen ott nem az ó-ember megsemmisüléséről, hanem a tudatos, naponkénti megtagadásáról van szó: „Így azt tartsátok ti is magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek Krisztus Jézusban!” (vö.: Róm 8,13)

Ugyanezzel a félreértéssel küzd a Galata levél is: Ébredjetek föl, hívő testvéreim, hiszen „a törvény cselekedeteiben bízók átok alatt vannak…, az pedig nyilvánvaló, hogy a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt.” (Gal 3,10–11) Ugyanezt erősíti meg az apostol akkor is, amikor saját „testéről”, régi természetéről így ír: „Azt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszra van lehetőségem. Mert gyönyörködöm Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével.” (Róm 7,21–23)

Aki tehát – lehet, hogy maximális jószándékból – saját ó-embere megjavulásán „dolgozik”, arra három eshetőség vár, amelyből valamelyik bizonyosan bekövetkezik, de egyik sem felel meg az Ige igazságának: 1.) Belekeseredik a küzdelembe és feladja, s végül úgy tekint magára, mint egy „másodrendű hívőre”; 2.) Küzd verejtékezve azon, hogy valóban kimutatható legyen a javulás az életében, – ehhez viszont sokat kell foglalkoznia a bűneivel, állandóan kontrollálva azt, hogy már mennyit javult hozzájuk képest; 3.) Vagy: az előbbi kettőt elkerülendő belemenekül abba a gondolatba, hogy ő már tkp. nem vétkezik. Ezzel azonban akaratlanul is elítél más hívőket, mint akik még valamiféle „alacsonyabb szinten” sínylődnek, s ami még fontosabb: nem gyönyörködik benne Megváltó Ura sem! (Mát 7,1–5) Pál szelíden és szeretettel figyelmeztet: „A nekem adott kegyelem által mondom tehát közöttetek mindenkinek: ne gondoljátok magatokat többnek, mint amennyinek gondolnotok kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint.” (Róm 12,3) S nem mellékesen ez a „magunkról többet gondolás” gerjeszt hamis elvárásokat a hívőkkel szemben, s okoz nagyon sok megbotránkozást a világiak szemében.

Miért nem gyönyörködik abban az Úr, ha azt gondoljuk, hogy e mostani testünkben járva egyre jobbak és jobbak lehetünk, mígnem elérjük a bűntelenség állapotát? – Azért, mert kimarad belőle a nagy felfedezés: a kegyelem! (Ján 3,16) A valóság ugyanis az, hogy egész földi életünk alatt, nap mint nap kegyelemre szorulók maradunk. (Róm 3,9–20) Éppen erről mondja az Úr Jézus, hogy „nálam nélkül semmit sem tudtok cselekedni”. (Ján 15,5) Ezért int az Ige máshol is, nehogy visszatérjünk a „testben bizakodáshoz”, vagyis ahhoz, hogy meg tudunk felelni Isten elvárásainak. Nem tudunk, mert a bűneset óta a testünk (régi természetünk) folyamatosan a bűre hajlik (1Móz 6,5), és nem javul semmit sem. Lényünk mélyének problémáját a kegyes „jólneveltség” nem oldja meg: „A test törekvése ellenségeskedés Istennel, mert az Isten törvényének nem veti alá magát, és nem is tudja magát alávetni.” (Róm 8,7) (vö.: Jer 17,9 és Heidelbergi Káté 60.)

A nagy felfedezés viszont az, amikor rádöbben az ember: sem a tökéletesség kergetésére, sem valamiféle „teljesítménykényszerre” nincs szükség a hívő életben. Isten a kegyelmét teljesen ingyen adja nekem (merthogy Jézus életébe került), s elfogadó, megigazító szeretetének bennem nincs semmilyen előfeltétele! Sőt: Szentlelkét éppen akkor árasztja ki rám, amikor feladom a megromlott alaptermészetem megjavulása utáni sóvárgást, beismerem, hogy valóban kárhozatra méltó bűnös vagyok, és ezért alázatosan Isten kegyelmére hagyatkozom. (Jak 4,6) „Tudom, hogy énbennem, vagyis a testemben nem lakik jó” (Róm 7,18) –, de hiszem, hogy Jézusért Isten mégis szeret engem, s éppen ez által a hit által tudom, hogy elfogadott a magáénak. (Gal 3,11) Sőt, kegyelemből annak is tekint egész életemen át, amelynek folyamán nap mint nap kiderül – kisebb-nagyobb vétségeim és bukásaim miatt –, hogy nem érdemlem a szeretetét, és mégis végig megkapom. Isten tudja, hogy régi természetem nem javul meg (1Móz 8,21), ezért nap mint nap – az Úr Jézus áldozatára tekintve – kegyelmet gyakorol velem. Én pedig hiszem, hogy ezt hűségesen teszi velem, merthogy megígérte. (2Tim 2,13) Ez az a hit, ami kedves az Úr előtt! „Jézus ezt felelte nekik: Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.” (Ján 6,29) Bűnösnek vallom magam, de az Úr Jézus által megváltott embernek!

Az igaz hit folyamatosan alázatban tart, hiszen tudja: mindig rászoruló maradok (Róm 3,10–12), de éppen az Ő megbocsátó szeretetében való bizalom az, ami fontos és kedves az én Uram számára. Nem azt ígéri, hogy holnap, vagy bármikor a földi utamon nem lesz szükségem a kegyelmére (mert már elég jó hívő vagyok), hanem azt, hogy Jézusért kegyelmes és irgalmas lesz hozzám mindvégig. S ez nagy különbség! (Zsolt 103,1–5; 2Móz 34,6; Róm 8,32)

Nem kell akkor növekednem semmiben? Elhagyhatom magam? – Szó sem lehet róla! Hiszen a Szentlélek folyamatosan arra ösztökél, hogy tegyem meg az előre elkészített jókat (Ef 2,10), és tagadjam meg a rosszat! (Mát 16,24) Vagyis hálából – mert Isten elfogadott úgy, ahogy vagyok – legyek nap mint nap engedelmes Őiránta – és lehetőleg ma többször, mint tegnap, mert ez Őt dicsőíti. Az Ő Lelkét magasztalom, amikor általa véghezviszek egy jót, de én, mint hívő ember, ettől nem lettem jobb. „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme.” (1Kor 15,10) Ilyen a boldog hívő ember! Egész élete az Urat dicsőíti, önmagáról tudja, hogy nem lett jó, de törekszik arra, hogy naponta a Lélek iránti engedelmességben növekedjen. (Egyébként Luther ezt a folyamatos engedelmességet nevezte „naponkénti megtérésnek”.)

A növekedés viszont nem egyenlő a megjavulással. Feladatom, hogy ma többet engedjek a Lélek és az Ige indításának, mint tegnap tettem (Gal 5,25), de ettől nem lettem jobb vagy több, mint mások. Az igazi növekedés valóban lát-

szik, de az az Urat dicsőíti, mert pl. egyre kevésbé ítélkezem a hitben erőtlenek fölött (Róm 14,1), egyre jobban szeretek, sőt egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy ellenségeimért is őszintén imádkozom, s az engem megbántóknak valóban megbocsátok. Ezekben kell növekednie az igaz hívőnek! „… aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.” (Róm 13,8–10)

Az élő hitű keresztyén nem tartja jobbnak magát senkinél, hiszen milyen alapon is tenné, amikor naponta Isten kegyelméből él, azaz mindennap a „nulláról indul”, hogy megteremje az aznapi jó gyümölcsöket. (Gal 5,22) Nem fél, nem „görcsöl”, nem méricskél, és nem akar egyre magasabb osztályba tartozó hívőként tetszelegni. A többi emberben is egyetlen dolgot figyel: hisz-e, bízik-e az Úr Jézus kegyelmében, vagy sem? (Róm 14,4–12) Ha azt látja, hogy a másik nem, vagy nem elég gyakran engedelmes a Szentléleknek, akkor a saját példájával, szeretettel biztatja, hogy bátran legyen azzá – vagy konkrétan inti a testvérét, hogy engedjen az Ige és a Lélek útmutatásának. Ha valaki az Úr Jézust személyes megváltójának vallja, de kevés az engedelmesség az életében, azt testvérének tekinti és imádkozik érte hűségesen, de nem mondja, hogy „mi fordítva ülünk a lovon”. Az igaz hívő bölcsen él a Lélek által, úgy, ahogy erről Jakab apostol tanúskodik: „A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedékeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató. Akik békességet teremtenek, békességben vetnek, hogy az igazság gyümölcsét arassák.” (Jak 3,17 és Mát 5,9)

Az új természetünk, amiről János ír (1Ján 3,9), valóban nem vétkezik, sőt, megteszi az előre elkészített jókat. (Ef 2,10) Ezzel kapcsolatban írták a reformátorok az újjászületett hívőről, hogy immár „képes nem vétkezni”. Viszont megmarad a teste, az ó-embere valósága. (vö.: 1Ján 1,8) Nem lebecsülendő, de naponta megtagadható ellenfél. „Nemes harc” a hívő élet (2Tim 4,7), amelyben nem a gőgössé tevő megjavulás, hanem a hitben járás és megerősödés a cél, hogy minél több szituációban mondhassak nemet a testi kívánságoknak és indulatoknak (Gal 5,19–21), s minél többször engedjek a Lélek késztetésének, aki akár naponta szól hozzám az Ige által arról, hogy mit cselekedjem. S ha kell, akár naponta tartok bűnbánatot gondolati, indulati, mulasztási és cselekedeti bűneim fölött. (Ef 4,26–32) Ez a megszentelődés igei útja, s az Úr Jézus így lesz napi „társammá”, akinek kegyelmére és konkrét segítségére folyamatosan rászorulok, de boldogan járom vele végig földi életem egész hátralévő szakaszát. Kegyelemből élek, s kizárólag a Szentlélek munkájával dicsekszem! Nem szakadok ki a gyülekezetből, nem gyűjtök magam köré hozzám hasonló „tökéleteseket”, hanem örömmel és felszabadult szívvel hirdetem a minden kegyelem Istenét. Nem megyek át egy másik felekezethez, mert ott tökéletesebbnek látszanak a hívők, hanem hiszem, hogy Isten kegyelme általam is áldottabbá tudja tenni a sajátomat. Hiszek, hiszek és hiszek, hogy a vélt és valós jócselekedeteim helyett – amelyek egyetlen bűnt sem képesek eltörölni – épp e Jézusba kapaszkodó bizalom által legyek kedves az én Uram előtt. Hiszem, hogy kizárólag kegyelemből van üdvösségem, s Péter apostollal együtt szívből vallom magamról és másokról is: „A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. Övé a dicsőség és a hatalom örökkönörökké. Ámen.” (1Pét 5,10–11)

(Szeretettel ajánlom elolvasásra mindenkinek Jerry Bridges Kegyelem című könyvét. Kiadója az Ébredés Alapítvány.)

Somogyi László, felelős őrálló

Reményhíd a szakadékokon át

Testünk fárad, de a lélek erős és
szárnyalhat a fény felé.
Jézus Krisztus kiárasztotta Szentlelkét
reánk, bennünk él.
Ha elfordulunk tőle, sötéten látunk,
sajnáljuk magunkat.
Bánatosan szólít, szeretné Magára
irányítani akaratunkat.
Nem vagyunk soha egyedül,
bensőnkben hívásra vár.
Ketten könnyebb a nehéz, ketten
könnyebb a teher, ha fáj.
Szomorúságunk öröm felé visz, a
keskeny úton induljunk tovább.
A Mindenekfölötti szeret, mert Ő alkotott,
Ő a reményhíd a szakadékokon át.

Szabóné Takács Éva

Az Olajfa Református Óvoda megkezdte 18. nevelési évét

A 2016/2017-es nevelési év vezérfonalának az alábbi Igét választottuk:

„Gyökerezzetek meg és épüljetek fel őbenne, erősödjetek meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb." (Kolossé 2,7)

Hiszem, hogy a gyökereink már megvannak, építkezni-épülni pedig örök feladatunk, ebben a nevelési évben elsősorban lelki értelemben. Leginkább azonban a hálaadás helyeződött a szívünkre a választott Igéből. A gyerekek között végzett munkánk során is törekszünk arra, hogy felnyissuk a szemüket, hogy mi mindenért tartozunk hálával Istennek, hogy bizony semmi sem természetes és magától értetődő.

Hálás szívvel köszönjük meg Istennek, hogy a 18. nevelési évet 4 csoporttal, 88 gyermekkel, ebből 32 újonnan érkezővel kezdhettük meg, hogy minden férőhelyünk megtelt.

Az év eleji mozgásnak köszönhetően 7 óvodaváltó gyermeknek tudtunk helyet biztosítani, imádságban hordozzuk őket is, hogy intézményünkben gyökereket tudjanak ereszteni.

Az év folyamán a már megszokott nevelési feladatainkon kívül új kihívással nézünk szembe, ugyanis lehetőségünk nyílt a sajátos nevelési igényű gyermekek egy meghatározott körének integrált nevelésére. A felénk támasztott elvárásoknak igyekszünk minél inkább megfelelni, hogy mind a kiemelt bánásmódot igénylő gyermek, mind pedig kortársaik optimális fejlődését biztosítani tudjuk.

A hitéleti nevelés szerves része az integrált nevelésnek. A hittel teli közeg lehetőséget biztosít a problémák nyílt kezelésére, egymás hordozására. Hangsúlyozzuk azt, hogy Isten számára mindenki értékes.

A gyerekek életét igyekszünk színesíteni különféle programokkal, fakultatív foglalkozásokkal, a mértékletességet szem előtt tartva, de legfontosabb feladatunknak azt tekintjük, hogy Istent megismerjék, hogy a keresztyén értékeket hitelesen közvetítsük feléjük.

A mi „építkezésünk" önmagában azonban kevés, a gyermekeknek szükségük van mind a családban, mind a gyülekezetben gyűjtögethető „téglákra".

Legyünk ebben mindannyian a segítségükre!

Róth Róbertné

Ha elölről kezdhetném a gyermeknevelést
(Diane Loomans)

Ha elölről kezdhetném a gyermeknevelést,
fenyegetés helyett festegetésre használnám a kezemet.
Példálózás helyett példát mutatnék.
Nem siettetném a gyereket, hanem hozzá sietnék.
Nem a nagyokost játszanám, hanem okosan játszanék.
Komolykodás helyett komolyan venném a vidámságot.
Kirándulnék, sárkányt eregetnék,
Réten kószálnék, bámulnám a csillagokat.
A civakodás helyett a babusgatásra összpontosítanék.
Nem erőszakoskodnék a gyerekkel, hanem a lelkét erősíteném.
Előbb az önbizalmát építeném, azután a házamat.
Kevesebbet beszélnék a hatalom szeretetéről
és többet a szeretet hatalmáról.

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat
- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

A TALENTUM ÚJ PEDAGÓGUSAINAK BEMUTATKOZÁSA

Brunnerné Nemes Gyöngyike

Győrben az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolán szereztem tanítói oklevelet. A Pápai Református Teológiai Akadémia győri kihelyezett tagozatán végeztem a hittanoktató szakot. Az Eötvös József Pedagógiai Főiskolán fejlesztő pedagógus másoddiplomás képzésen vettem részt, és fejlesztő pedagógus szakvizsgát tettem. 2015-ben sikeres pedagógiai minősítő eljárásom volt.

Zámolyon az Általános Iskolában tanítottam hosszú ideig. Csákberényben élek, és szolgálok a református gyülekezetben, ahol férjem a lelkipásztor. 5 fiúgyermeket nevelünk. A gyülekezetben a gyermekmunkában, a babamama körben, nőszövetségben, zenei szolgálatban vagyok jelen. Nyári táborokat, ifjúsági alkalmakat szervezünk. Szolgálatomnak és hivatásomnak érzem a gyermekek közötti munkát. Fontosnak érzem a gyermekekkel való személyes jó légkörű kapcsolatot, ahol az ismeretek tanításán túl a tanulók lelkének gondozása is nagy hangsúlyt kap. Ezért vállaltam a református iskolában való tanítói munkát.

Volt tanítványaim jelentős sikereket értek el különböző területeken, országos versenyekre jutottak el. Egyik reformátorunk szerint úgy tekintsünk a gyermekre, mint „pompás, örök kincsre” amelyet meg kell óvni Isten számára. Éppen ezért nincs szentebb, emberibb tevékenység a nevelésnél.

Hálás vagyok Istennek, hogy ebben a tevékenységben én is részt vehetek az Ő dicsőségére és a tanulók javára.

„Maga az Úr megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled. Ne félj hát és ne rettegj!” (5Mózes 31, 9).

Ezzel az igével vezetett engem és családomat Székesfehérvárra az Úr. Egy csendeshéten tört össze az Úr Jézus, és fogadhattam el őt Megváltómnak.

Főiskolai tanulmányaim befejeztével és hálatelt szívvel kezdhettem munkámat a Talentum Református Általános Iskolában.

Fontosnak tartom, hogy a gyermekek minél többet elsajátítsanak abból, ami az alsó tagozaton és életük folyamán fontos lesz számukra, de a legfontosabbnak mégis azt tartom, hogy Krisztust megismerve és személyes megváltójukként elfogadva örök életük lehessen. SDG

Pervai András

Schvanner Éva

Schvanner Évának hívnak, már hét éve dolgozom tanárként.

Minden korosztálynál kipróbáltam magam, középfokú oktatásban és a felnőttképzésben is, de már négy éve foglalkozhatok felsős tanulókkal.

Székesfehérváron élek a szüleimmel, az itteni gyülekezetnek vagyok a tagja.

A magyar nyelv és irodalom oktatásában kiemelkedően fontosnak tartom az igényes olvasókká való nevelést, és saját nemzetünk, hazánk szeretetének továbbadását.

Isten áldását érzem abban, hogy az idei tanévben a református iskolában kezdhettem a szeptembert.

„Ne bánkódjatok, mert az ÚR előtt való öröm erőt ad nektek!” (Neh 8:10)

A REFORMÁCIÓ EMLÉKÉV ESEMÉNYEI SZÉKESFEHÉRVÁRON

A keresztény egyház középkori deformációira válaszul 1517-ben elsöprő lendülettel érkező lutheri reformáció az egyház megújításán messze túlmutatva megváltoztatta egész Európát.

A magyar nép is érintett, hiszen a könyvnyomtatás, a magyar nyelv és az irodalom kivirágzása, a bibliafordítások, a lutheri gazdagabb és a kálvini puritánabb egyházművészet hatásai a zenére, irodalomra, népművészetre mind-mind korunkig érő hatások." Ezekkel a mondatokkal foglalta össze Dr. Hoppál Péter kultúráért felelős államtitkár, református presbiter a jövő évre tervezett megemlékezéseket.

Városunk is méltóan kíván megemlékezni e jelentős évfordulóról, így a protestáns egyházak (református, evangélikus, baptista) vezető testületei a megemlékezést előkészítő Bizottság munkáját támogatják, oda egyháztagokat delegáltak. A feladat fontosságát elismerve Székesfehérvár MJV Önkormányzat képviselőtestülete „Bizottság létrehozásáról döntött, kifejezve ezzel a város közreműködési szándékát az egyetemes reformáció 500. évfordulójára és a magyar reformáció örökségének bemutatására szerveződő rendezvények megvalósításában". A Bizottságban a református, evangélikus, baptista egyházak és az önkormányzat 2 fővel vesz részt, a római katolikus Püspökség pedig egy főt delegált.

Ezekkel a biztos hátterekkel kezdte meg munkáját a mintegy 30 fős bizottság, ahol zenei, irodalmi, ifjúsági, kiállítási és tájékoztatási csoportok alakultak. A Bizottság már többször ülésezett és a feladatokat 3 területen kívánja megvalósítani:

1/ A város különböző helyszínein a város lakosságát megszólító rendezvények az önkormányzat szervezési és anyagi támogatásával

2/ A protestáns egyházak tagságát megszólító rendezvények

3/ Önálló egyházközségi rendezvények

A munkában részt vevő egyháztagok hatékony munkájának köszönhetően már szépen körvonalazódnak a rendezvények.

Feladatok, helyszínek és időpontok alakultak ki, melyek alkalmankénti meghatározása a következő napok, hetek feladatai lesznek.

Ezt követi egy sajtótájékoztató, majd egy programfüzet megtervezése és megjelentetése, amelyet már az év végén terjeszthetünk a városban.

Kérjük egyháztagjainkat, kísérjék figyelemmel az alkalmakat, hordozzák őket imádkozó szeretetükben és minél több rendezvényen vegyenek részt.

Szabó Balázs presbiter

BESZÁMOLÓ A IV. EREDET KONFERENCIÁRÓL

A konferencia 2016. szeptember 24-én, a székesfehérvári református gyülekezet központjában került megrendezésre. Az előadás-sorozatra a bibliai teremtés megismertetése, népszerűsítése céljából kerül sor.

Program:

Farkas Levente: A vallás eredete
Szilágyi Dénes István: Etika és erkölcs eredete Európában
Kádár Miklós: Az élet hiányzó forgatókönyve
Szűcs Zsolt: A gender-elmélet

Az első előadó **Farkas Levente volt, aki a vallás eredetéről beszélt**.
Az ateisták mindent Isten nélkül próbálnak megmagyarázni, nincs ez másként a Bibliával és a bibliai hittel sem.
Farkas Levente ismertette az ateista elképzeléseket a vallás kialakulásával kapcsolatban. Az ateisták szerint a vallás: 1. metafizikai, 2. természeti, valamint 3. történelmi szükségletből, 4. állatvilágból, 5. animizmusból, 6. ősapák imádatából vagy esetleg 7. a kivetítésből ered.
Az előadó részletesen kifejtette, hogy ezek a feltételezések miért nem állják meg a helyüket. Érvelésében a Bibliát és az emberi logikát egyaránt alkalmazta. Az előadó a tudományos bizonyítás kritériumait betartva tudósok, filozófusok következtetései alapján mutatta be a különböző ateista állítások tarthatatlanságát.
Különösen érdekes volt, ahogyan Farkas Levente több tudományág eredményeit felhasználva cáfolta meg azt az elképzelést, hogy a vallás az állatvilágból származik.
Előadása után bárki arra a következtetésre juthat,

hogy még materialista szinten nézve is rendkívül nehéz helyzetben van az, aki Isten nélkül próbálja magyarázni az Isten által létrehozott dolgokat. Annak a ténynek, hogy a Bibliát és a bibliai hitet maga a Teremtő Isten találta ki és hozta létre, még gondolati szinten sincs ellenfele.
Az előadás végén rendkívül gondolatébresztő véleménycsere alakult ki a zsidó hitről, bibliai hitről és az egyéb vallásokról. A szünetben szóba kerül, hogy Isten több ószövetségi személyről hagyta magát elnevezni (Zsid 11:16). Az idő rövidsége miatt lett vége ezekben a fontos gondolatokban való elmélyülésnek.

Szilágyi Dénes István:
Etika és erkölcs eredete Európában
Érdekes történelmi utazás volt arról, hogy milyen volt az erkölcs a különböző korokban és társadalmakban. A téma nagysága és az idő rövidsége miatt érintőlegesen szóba került, hogy ki határozza meg az erkölcsöt; királyok, földesurak, lovagok, jogászok? Humoros, vidám hangulatú előadást hallottunk erről a rendkívül fontos kérdésről. Többek között az előadóval arra kerestük a választ, hogy mikortól lehet erkölcsről beszélni Európában. Arra jutottunk, hogy tényleges erkölcs nem volt egyetlen korban sem, amíg a kereszténység meg nem jelent Európában.
Bele-beletekintettünk, hogy a keresztény erkölccsel szemben minden társadalmi próbálkozás vereséget szenvedett. Majd előretekintettünk, hogy ez fog történni a jelenlegi világkorszak próbálkozásával is, akármennyire is erőltetik a ma divatos minden szabad filozófiát.
Az erkölcs, az írott és íratlan szabályok kérdése nem ismeri a határokat. A jelenleg zajló amerikai elnökválasztás pénzügyi, gazdasági, politikai hatalomgyakorlása mellett az erkölcsi kérdések meghatározásában vagy újrafogalmazásában csúcsosodik ki.
Szilágyi Dénes kimutatta, hogy a Biblia és az erkölcs mélyen összefüggésben van egymással.
Az előadás után az volt az érzésem, hogy a Filippi levél 2:15–16. versei – „Legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon” – keltek életre.

Kádár Miklós: Az élet hiányzó forgatókönyve
Akik még nem találkoztak az evolúciómodell kritikájával, azoknak ez az előadás rendkívül sokkoló lehetett.
Vannak, akik az evolúciómodellt megkérdőjelezhetetlen tudományos tényként szeretnék beállítani. Az előadó a Bibliában hívő valamint az ateizmusban hívő tudósok nyilatkozatai alapján mutatta be, hogy az evolúciómodell rendkívül hiányos, matematikailag tarthatatlan, több természeti törvénnyel összeegyeztethetetlen.
Az indulatoktól mentes tényközlés egyik eszköze a matematika volt. Amikor a matematika beavatkozik az evolúciómodellbe, az evolúciómodell összeomlik, mint egy kártyavár.
Erről a teremtéstudomány honlapon sok anyag található, például a „Véletlen” oldalon, ahol J. Baumgardner geofizikus egyszerű számtanpéldán keresztül mutatja be az evolúciómodell tarthatatlanságát.
A matematika lehetetlenné teszi az evolúciómodellt, de közvetlenül nem bizonyítja a Teremtő létét. Ezért az előadó rátért az információelmélet, az informatika (adattárolás, adattovábbítás) és a kommunikáció tudományágakra, melyek külön-külön, illetve együtt a legerősebb független fizikai bizonyítékok:
- a Teremtő Isten létezése mellett, valamint
- az ateizmus, materializmus és véletlen kialakulás téveszmék tarthatatlanságára.

A negyedik előadó **Szűcs Zsolt volt, aki a genderelméletről** tartott egy szemnyitogató előadást.
Ez az előadás volt a legsokkolóbb, annak ellenére, hogy az előadó minden indulattól mentesen beszélt a kérdésről. De a tények, valamint a már bevezetett törvények felsorolása elegendő volt a nyugalom megzavarására. Szűcs Zsolt időrendben felsorolt eseményeken keresztül mutatta be, hogy a szűk elit időnként csepegteti, máskor zúdítja a társadalomra az öntörvényű erkölcstelen, egyén-, család- és társadalomellenes gondolkodását.
A szexuális szabadosság köztudatba történő csempészésén már régen túljutottunk. Jelenleg a társadalomra felülről ráerőltetett, kikényszerített törvények: a bűnt igazsággá, az igazságot büntetendő és kiirtandó magatartásként való beállítása zajlik.
Az előadás szinte Szilágyi István erkölcsről tartott előadásának folytatása volt. A második előadás a múlt erkölcsiségével foglalkozott, ez az előadás a jelen és egy lehetséges jövőbeli helyezettel foglalkozott. Jelenleg az erkölcsi értékek tudatos megváltoztatása, lerombolása zajlik. A család nem érték, hanem az egyén bármihez való joga az érték. Azt szeretnék elérni, hogy a gyerekek óvodáskortól már azt se tudják, hogy fiúk vagy lányok, vagyis teljes és kikerülhetetlen identitászavar kiépítése a cél, már a következő generációktól fogva.
A demokrácia, a jogrendszer és a félreértelmezett emberjog mögé bújva az erkölcsi értékek újradefiniálása zajlik, melynek következtében a nemi identitások és szerepek akár havonta történő változtatása

megengedett. Akik pedig ez ellen felemelik a hangjukat, azok jobb esetben maradi nyárspolgárok, roszszabb esetben elítélt bűnözők.

Az előadás után ez fogalmazódott meg bennem:

1. Ezt az előadást minden embernek hallania kell az egész világon.
2. Pál apostol kb. 2000 évvel ezelőtt írta: „Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne" (2Thessz 2:7). Most már nem beszélhetünk titkos bűnökről, hanem a normális erkölcsi törvények nyílt átfogalmazása zajlik. Az emberjogi eszmék mögé bújva embertársaink, az egyházak – tisztelet a kivételnek – mély hallgatása közepette teszik ezt.
3. A védőkorlátoktól mentes viselkedésnek minden korban súlyos következményei voltak. Szilágyi Dénes szavaival élve: „Most sem lesz ez másként."

Az összegyűlt érdeklődők rendkívül figyelmesen hallgatták az előadásokat, pontos, érthető, odaillő megjegyzéseket tettek, valamint kérdéseket fogalmaztak meg. Feltűnő volt a fiatalság hiánya, pedig nekik különösen fontos lenne, hogy ezekkel a kérésekkel szembenézzenek, mivel csak így tudnak győzni a rájuk váró nehézségekkel szemben.

Somogyi László lelkipásztor vezetésével a gyülekezet rövid, de gondos előkészületeket tett a konferencia sikeréért. Személyes tapasztalatom az, hogy eddig az egyik legjobb teremtéssel kapcsolatos konferencián vettem részt. Köszönjük a székesfehérvári református gyülekezet lelkészének, vezetőinek, tagjainak a színvonalas rendezést, fogadtatást. Várjuk a folytatást.

Az előadás egyes részei megtalálhatók a www.albaref.hu, valamint a teremtestudomany.hu honlapon. Mind a négy előadás megtekinthető a Google Drive alkalmazáson.

Kádár Miklós

A TIZEDIK PARANCSOLAT

REFISZ missziós nap Székesfehérváron

A lehulló falevelekkel és ezerszínű fákkal együtt megérkeztek a koránkelős, ifinaptartós szombatok is a REFISZ életébe. Az e félévi második helyszín Székesfehérvár volt, ahol hatalmas templommal, délben finom ebéddel és lelkes fiatalokkal vártak bennünket, akikkel a tízedik parancsolatról beszélgettünk.

Alig érkeztünk meg és raktuk össze a technikát, máris szállingóztak befelé a kíváncsi fiatalok a gyönyörű és hatalmas gyülekezeti terembe. Éppen annyian érkeztek meg, mint amire számítottunk, így a hangulat nagyon közvetlen, családias volt. Az előadást Boza Kristóf sáregresi lelkipásztor tartotta, aki a 10. parancsolat témájában beszélt hozzánk. Többek között arról is, hogy mennyire nem Istenre koncentrálunk, hanem arra, amit kapunk tőle. Nem hisszük el, hogy az ő ajándékai tökéletesek számunkra, és csak azt nézzük, mennyivel nagyobb tábla csokit, mennyivel okosabb telefont, mennyivel jobb jegyet kapott a másik. Arról beszélt, hogy az ember a természete szerinti önközpontúságból hogyan juthat el odáig, hogy egyszerűen és irigység nélkül örüljön a másik sikereinek, tehetségének. A kiscsoportos beszélgetésen (ahol korosztályok szerint beszélgettünk erről kötetlenül) ennek a gyakorlati oldalát közelítettük meg: mi az konkrétan, ami nélkül nem tudnál élni? Baj, ha van ilyen dolog? Mi a következménye annak, ha kívánod a másik tulajdonát? Hogyan lehet az ember életét folyamatosan kísérő irigységtől megszabadulni?

Az imasétán személyesen, Isten jelenlétében is el lehetett gondolkodni ezekről a kérdésekről, és arról, hogy Isten mennyi mindent adott oda már értünk, és hogy a mi áldozatunk mennyire kicsinek tűnik emellett. Ugyanakkor Jézus tudja, milyen nehéz a lemondás, így ígéreteivel vigasztal: pusztán a *Ne félj!*-t körülbelül 366-szor olvashatjuk a Bibliában.

Az imaséta alatt kiélhettük szertelen énünket: a Honfoglaló nevű játék volt terítéken, melyben bibliaismereti tudásunkat bizonyíthattuk. Énekléssel és imaközösséggel zártuk a napot, melyet mindannyian nagyon tartalmasnak és áldottnak értékeltünk.

Illés Anna

KÜLÖNLEGES ÁRAMSZEDŐNK A HIT

Családi istentisztelet Végh Tamás lelkipásztor szolgálatával

Családi istentisztelettel egybekötött csendesnapon a Talentum Református Általános Iskola diákjai szolgálatát láthatta-hallgathatta a közösség egyházközségünk Széchenyi utcai templomában. A rendhagyó alkalmon Végh Tamás nyugalmazott református lelkipásztor hirdette az igét. Üzenetében a gyakorlatban is megélhető hitre hívta fel a figyelmet.

Egyházközségünk Talentum Református Általános Iskolája ötödik osztályos diákjainak bizonyságtévő darabjával, Amrein Zoltán presbiter köszöntőjével és Balogh Mária Márta énektanításával, közös evangéliumi dal eléneklésével kezdődött október első vasárnapján a rendhagyó családi istentisztelet a Széchenyi utcai templomunkban. Végh Tamás, a Budapest–Fasori Református Egyházközség nyugalmazott lelkipásztora hirdette az igét.

Az istentisztelet kezdetén a lelkipásztor Lukács evangéliuma második fejezetének 10. és 11. verseit idézve elmondta, itt olvasható Isten meghatározó üdvtörténeti bejelentése az embervilág felé, mely a teremtés kezdete óta a legfontosabb és legmeghatározóbb üzenetet jelenti valamennyiünknek.

Később már érzékelhetően „diáknyelven”, de a felnőttek számára is jól követhetően természettudományi példákat említett, amelyek a teremtett világban Isten máig köztünk élő csodáira hívja fel a figyelmet.

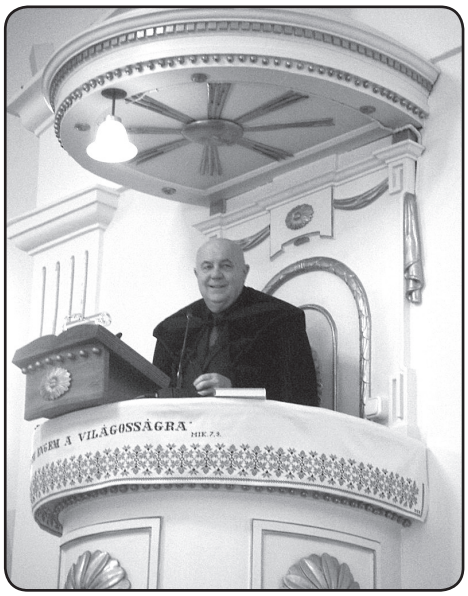

Később Végh Tamás képzeletbeli „utazásra” invitálta hallgatóságát egy fénysebességű járműre, amelyen, azt javasolta, „mindenki duplán kösse be magát, hiszen minden másodpercben 300 ezer (!) kilométert teszünk majd meg.” Húsz perccel az indulás után már alig látni a Föld bolygót, négy év múlva pedig a naprendszeren kívüli első csillagokat érik el az utazók. A rádiócsillagászok szerint – folytatta az igehirdető – 13 milliárd fényév távolságból érkező jeleket fognak. Ezek ismeretében bátran feltehetjük a kérdést: kicsoda az a hatalmas Isten és Teremtő, aki ezt az egész világmindenséget kitalálta, majd pedig létrehozta?

– Aki mindezt kitalálta, Ő gondolta ki az ember boldogságát is olyan módon, hogy az embert testével (és érzékszerveivel) együtt beépítette a teremtett világba, egyúttal kapott egy speciális „áramszedőt” is, amelyet Isten az Ő örökkévaló világába is beleszerkesztett. Ez az áramszedő pedig nem más, mint az ember legfontosabb alkatrésze, vagyis a hit.

Az istentiszteleti alkalmat követően a gyülekezet közösségi házában Végh Tamás hasonlatait számos jól érthető példával is alátámasztotta, amikor a hívekkel és minden érdeklődővel a keresztyén élet gyakorlati üzenetéről beszélgettek.

A családi nap teljes hang és filmfelvétele megtalálható az egyházközség honlapjának hangtárában, illetve videogalériájában. (www.albaref.hu)

Szöveg és fotó: Szűcs Gábor

Bizonyságtétel

ÜGYDÖNTŐ VÁLASZTÁS

Reformáció hónapja első estéjén felháborodva beszélgettünk arról, hogy az egyetemisták közül sokan arra készülnek, hogy a másnapi kvóta referendumon, az ügydöntő népszavazáson érvénytelenül szavaznak majd. Az „igen”-re és a „nem”-re egyaránt behúzzák az „x”-et.

Ez a se igen, se nem a csendes perceimben eszembe juttatta Jézus Krisztus naponként többszöri kérdését: „Követsz-e?” Sokszor én is mintha igennel és nemmel is válaszolnék. Tehát én sem lehetek az „érvénytelen dolgaimra” büszke, ne háborogjak hát a mások érvénytelenségén, fura útkeresésén…

Másnap este szavazatszámlálóként, amikor adtuk volna le a szavazatokat a városi bizottságnak, nem vették át az egészet, mert az érvénytelen szavazatok hátlapján nem tüntettük fel az érvénytelenség okát és azt nem írtuk alá. A többiek mérgelődtek, én nyugodt voltam, és nyugtattam őket is. Eszembe jutott, hogy majd egyszer nekem is referálnom kell az Úr előtt. Ott már nem lehet „nemigen”-nel válaszolni, mert azt nem fogadja el…

Jézus, míg tart a kegyelmi idő, sokszor, akár percenként is felkínálja a mellette való döntést. Általában erre az ügydöntő kérdésre igennel válaszolok (jó lenne, ha 98% lenne). Bizonyára vannak olyan helyzetek is, amikor az „ó-emberem" még csak nem is hagyja, hogy észrevegyem, hogy akár egy pillanat is lehet ügydöntő (jó lenne, ha kevesebb lenne, mint 6%). Pedig mikor majd referálnom kell a dolgaimról ama napon Előtte, sokkal könnyebb lenne, ha egyre többször Krisztus mellett döntenék. Szabad nékünk erőltetni, hogy akár egy pillanatra is elcsendesedjünk, ha indulataink vezérelnének!

Arra a látásra jutottam, hogy nem csak döntéseimben kell Jézus ügye mellett „behúznom az x-et", hanem a beszédemmel is, hiszen az is ügydöntő. Igen, ügydöntő, hogy megsértek-e úgy valakit, hogy jó ideig sebeket hordoz tőlem, ahelyett, hogy szeretettel segítenék Neki szavaimmal.

Ügydöntő az is, ahogyan dolgozom. Netalán „tessék-lássék" módon, vagy jobb lenne, ha mindig igyekeznék rendesen, tisztességesen elvégezni a munkát, még azt a feladatot is, ami nem tetszik, de a munkahelyen a főnököm kéri. Meg kell „adnom a császárnak, ami a császáré!"

Ügydöntő még az is, ahogy élek! Vajon meglátszik-e mindig rajtam, hogy keresztyén, azaz „krisztuskövető" vagyok? Hálával a szívemben arra gondolok, hogy milyen jó, hogy tart a kegyelmi idő, és hogy Jézus még most is mondja: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak…"

Síró Imre gondnok

BUDAI ÚTI GYERMEKCSOPORTOK – ÚJ VEZETŐKKEL

Kisiskolás csoport

Langmárné Schvanner Tímea vagyok, azt hiszem, hogy nem ismeretlen a gyülekezet számára.

1993-ban végeztem a Református Teológiai Akadémián, azóta tartok a gyülekezetben gyermekistentiszteletet, illetve régebben hittanórákat. Kisgyermekkorom óta tartozom a székesfehérvári református gyülekezethez, itt ismerhettem meg Jézust, mint személyes Megváltómat, sokat tanultam itt a gyermekekről, a tanításról, mondhatom azt, hogy az elméleti tudás mellett a tapasztalatot itt szerezhettem meg.

Ebben a tanévben a kisiskolás csoport vasárnapi alkalmait koordinálom a budai úti gyülekezetrészben.

A gyermek-istentiszteletre a szószék mögötti, újonnan berendezett teremben kerül sor, ahol minden vasárnap sok szeretettel és Isten Igéjével várjuk 7 szolgatársammal együtt az alsós gyermekeket (14. osztály). Igyekszünk a bibliai történetek mellett missziós történetekkel is készülni, minél szélesebb ismeretet átadni a gyermekeknek.

Az alkalmak során énekléssel, kézműveskedéssel, játékokkal is találkoznak a gyermekek.

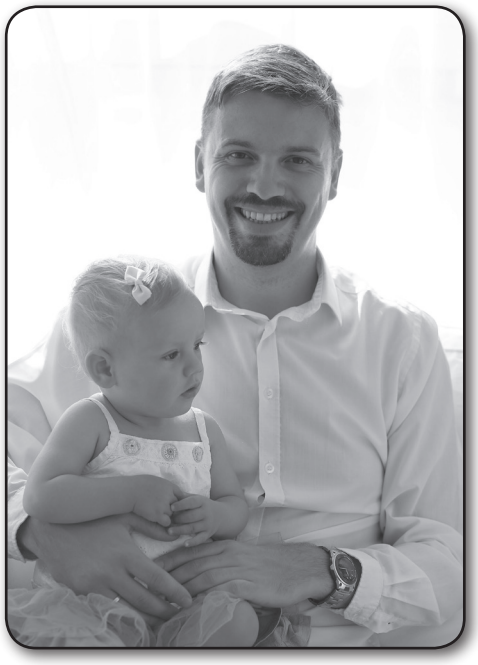

Fontosnak tartom, hogy ebben a nagyon fogékony életszakaszban minél több információt tudjunk átadni a mi Mennyei Atyánkról, hogy a gyermekeknek személyes kapcsolata alakuljon ki Jézussal. Minél több aranymondást tanulhassanak meg, hiszem, hogy ez a jövőben sokszor fog számukra támaszt, erősítést, biztatást jelenteni.

Ismerkedünk az imádsággal, merjék megszólítani Istent, legyen élő kapcsolatuk vele.

Várjuk a gyermekeket a gyermekpercek után a szószék mögötti teremben!

Tini istentisztelet

Gyülekezetünk a felnőtt istentisztelettel egyidejűleg három gyermekkorosztálynak is szervez biblikus foglalkozásokat.

Hiszen az a legjobb, ha minden korosztály a maga nyelvezete, stílusa és lelki érettsége szerint találkozik Isten üzenetével.

Nem titkoltan kedvcsinálónak szánjuk a szülők felé, hogy bátran küldjék el gyermeküket egy kifejezetten ennek a korosztálynak szánt alkalomra, amire az energikusság

és a vidámság a leginkább jellemző.

A Budai úti ifjúsági szolgálat egyik koordinátora Barabás Péter, aki fiatalos, élettel teli stílusával mindenképpen hitelesen közvetíti a tinik felé Isten üzenetét.

A vasárnapi alkalom helyszíne az újonnan berendezett alagsori imaterem. Ide várjuk a 10-16 éves fiatalokat, akikkel a félév során egy előre meghatározott témasorozatot követünk végig.

Gyülekezetünk ifjúsági lelkésze, Deák Péter mellett 10 további segítő vesz részt a szolgálatban.

Minden ifjúsági istentisztelet része a közös ima, ének gitárkísérettel, a témához kapcsolódó játék, és persze a biblikus tanítás a fiatalok nyelvezete és gondolkodása szerint.

Rend a Lelke

Nem sokkal az iskolakezdés után mi is beülhettünk – ha nem is az iskolapadba – de a Budai úti templom padjaiba, ahol tartalmas előadást hallhattunk ***Szabóné Dr. László Lilla*** teológiai oktatónőtől. Óvodánk és iskolánk pedagógusai, valamint a gyülekezetben szolgáló gyermekmunkások együtt épülhettek ezen az őszi napon.

Az előadás a ***Rend a Lelke*** címet kapta. Szó volt arról, hogy mitől lesz rend az életünkben, ki tud rendet teremteni az életünkben? Az előadó egy izgalmas körutat futott be a keresztény szimbólumok használatától – a gyermek-istentiszteletek kötött rendjének hasznosságán át – a fegyelmezés témaköréig.

Fontos, hogy nekünk, tanítóknak élő kapcsolatunk legyen Istennel, és a gyermekeket is ebbe az élő kapcsolatba hívjuk be.

Mi történik, mikor próbálunk Istenről beszélni? Egy véges ember, véges szókinccsel a végtelen Istenről beszél. A láthatatlanról beszélünk, tesszük láthatóvá. Csak szimbólumok segítségével. Pl. Mi Atyánk = Isten olyan, mint egy apa.

Felelevenítette Lilla számunkra a gyermekek életszakaszainak fontosabb jellemzőit, mely életkorban mire fogékonyak, hogy tudjuk számukra érthetővé tenni az üzenetet. Ez segítséget ad nekünk a gyermek-istentiszteletek liturgiájának meghatározásához. A rengeteg hitoktatói tapasztalat nagyon izgalmassá, érdekessé tette az előadást. Ezután tért rá az előadó a számunkra is kényes témához: a fegyelmezés, a közösség és kommunikáció témaköreihez. Hiszen maga a kötött óramenet fegyelmező erővel bír az órán! De több ötletet kaptunk a gyermekek korának megfelelő neveléshez, amiket szeretnénk meg is valósítani vasárnaponként.

Szeretettel ajánlom az előadás hanganyagát meghallgatásra: http://www.albaref.hu/egyeb_letoltesek

Egy gondolatot emelnék ki:

„A gyermek-istentisztelet egy lehetőség a gyermeknek, hogy a saját nyelvén tisztelje Istent."

Hálás vagyok, hogy ott lehettem ezen az előadáson, biztos vagyok benne, hogy a szolgálatunk során tudjuk hasznosítani a hallottakat, és reménykedem, hogy lehet folytatása, akár egy gyakorlati megbeszélés keretében.

Köszönöm szépen!

Langmárné Schvanner Tímea

KRISZTUSHOZ VEZETNI A FIATALOKAT

2016. szeptember 18-a, délelőtt 10 óra. A Budai úti templom alagsori helyiségében a székek elrendezése érdekes alakzatot vesz fel. Az asztal körül két kör. A belső körben a gyülekezet ifjúsága ül, a külsőben meg azok, akik azt szeretnék, hogy a belső körben minél több gyermek és fiatal legyen a vasárnapi gyermek-istentiszteleteken, ahol egyre inkább otthon érezhessék magukat.

Ez a felállás furcsa is lehetett volna, de a helyzet azonnal oldódott, amikor Andy és Zsófi Oatridge-et és Anna Read-et a gyerekek barátként, örömmel fogadták, hiszen őket sok élmény köti össze a nyári balatonfenyvesi táborból. Ők az Acorn Camps nevű szervezet magyarországi képviselői, akik a missziói munkán túl megpróbálnak segítséget nyújtani a magyar gyülekezeteknek az ifjúsággal való foglalkozáshoz.

Nagyon nehéz közvetíteni egy olyan mennyei valóságot a fiatalok számára, melyben élünk, mely valóság a számunkra, de akinek beszélünk róla, annak még nem sokat jelent. Hogyan lehet pont annyit megmutatni belőle, amennyit kell? Pont úgy megmutatni, ahogy kell. Pont azt megmutatni, amire neki szüksége van. Úgy, hogy ne csak hallja, hanem értse. Sőt ne csak értse, hanem tudja. De ami még több ennél, ne csak tudja, hanem érezze, hogy ezt az utat kell neki is járni. Mindezt olyan helyen, időben és légkörben, amiben az evangélium úgy

jut el a szívéig, hogy visszavágyik oda, ahol az élet forrása szól, a gyülekezetbe.

Jó volt látni, hogy az Andy által vezetett ifi istentiszteleten a gyerekek milyen örömmel és aktívan vettek részt, pedig az Ige nem volt könnyű. Péter csodálatos halfogása történetén keresztül szembesített bennünket azzal, hogy ahol Jézus belép egy ember életébe és engedelmeskednek neki, ott megtörténik a csoda. És az igazi csoda nem a halfogás, hanem az – mint ahogy akkor Péter is –, hogy a maga igaz valóságában kezdjük magunkat látni. „Menj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok" – mondja Péter, de ha hívsz engem, akkor Veled akarok menni. Nem iskolai tananyag hangzott el, de úgy érzem, minden résztvevő hazavihetett két egyszerű gondolatot. Az engedelmességnek jutalom az ára. És a jutalom olyan nagy, hogy megéri mindent odaadni érte.

Az ifi istentisztelet után a külső kör még ott maradt a helyszínen, ahol Andy és Zsófi számunkra fontos pedagógiai módszereket, ismereteket és személyes tapasztalatait osztotta meg velünk. Hogyan kell egy ifi istentiszteletet felépíteni, megtervezni, a figyelmet felkelteni és fenntartani, hogyan kell bevonni a gyerekeket az alkalomba, hogyan kell vezetni az alkalmat, tanítani, mesélni, énekelni és hogyan érdemes esetlegesen fegyelmezni is. Felhívta a figyelmünket arra is, hogy a gyermekek lelkigondozása nem ér véget az istentisztelet után, fontos a folyamatos kapcsolat a családokkal is.

Megmondom őszintén, hogy egy kicsit meg is riadtam a feladat nagysága, összetettsége és a személyes felelősségem miatt, de az ő elkötelezettségük, lendületük arra bátorít, hogy – ahogy ők mondták – a Szentlelket is számításba kell vennünk, nem csak saját szerény tehetségünket és képességeinket. Az odaszánt szív és lélek, és azok a segítő társak, akik ebben a munkában elköteleztük magunkat, meg fogja hozni a gyümölcsét, ami nem biztos, hogy a gyermekek létszámában lesz látható, hanem szívük titkos belsejében, melyet csak Ő lát.

Kőszegi Pál

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Őszi bográcsozás. Szeptember 11-én, vasárnap istentisztelettel kezdtük az alkalmat. A nap témája a Családi élet szakaszai volt. Az istentiszteletet követően két színdarabot is megtekinthettünk a fiatalok jóvoltából, majd megnéztük a Bárka tábor (nyári gyermektáborunk) képeit. A továbbiakban csapatokra osztva állomásokon vehettünk részt, amelyek közt több ügyességi feladat is várta a résztvevőket. Közben készült a finom ebéd. Ebéd előtt került sor Révész Lajos és Révész Szilvia baptista lelkészházaspár előadására, a nap témája alapján. Sokat tanulhattunk az előadásukból, amely rávilágított arra, hogy minden életszakaszban megtalálhatjuk az erőforrásainkat és az örömöket egyaránt. Délután csoportbeszélgetéssel folytattuk a napunkat. Bővebben olvashatnak erről a testvérek külön cikkeinkben.

Jövőbeli alkalmaink:

Maroshegyi Miklós nap. December 4-án 14 órától adventi kézműveskedést tartunk. A kézműveskedés mellett lehet mézeskalácsot díszíteni, sült krumplit enni és forró csokit inni. Mindenkit szeretettel várunk az alkalomra!

Szilveszteri ünnepség. December 31-én 19 órától az imaházban szeretnénk visszatekinteni az elmúlt évre és hálát adni Istennek képeken, beszélgetéseken és játékokon keresztül.

További információ: *Ujvári Sándor Csaba,* 30/366-2156.

Ujvári Sándor Csaba

MAROSHEGYI CSALÁDI EGYÜTTLÉT

Összegyűltünk ismét a Maroshegyi imaháznál, egy szinte már hagyományként megtartott, bográcsos ebéddel egybekötött napra, tele különféle programokkal.

A szükséges előkészületek után, elcsendesedve, az istentiszteleten adtunk hálát mindenért és dicsőítettük a mi Urunkat, hogy megérhettük ezt a napot. Ezután Ujvári Sándor tiszteletes úr elmondta a további programot és megkezdődött a játék. De mielőtt elszéledtünk volna, még volt egy vetítés, egy bemutató film arról, hogy a gyerekek nyári tábora, amit itt tartottak Maroshegyen, hogyan zajlott le. A látottak alapján bátran mondhatjuk, hogy egy pillanatig sem unatkoztak. Sok színes program várta őket tanítókkal és csoportvezetőkkel. A gyerekek szívesen jöttek ebbe a táborba, és sajnálták, amikor véget ért.

Szép számmal gyűltünk össze most is, kicsik, nagyok, fiatalok és idősek, az egy év körülitől a nyolcvanas életkorig.

Jó volt látni a sok vidám arcot, a sok boldogan játszó gyermeket. Eközben szorgos kezek azon munkálkodtak, hogy az ebéd is elkészüljön.

A különféle játékokban a résztvevők próbáltak a legjobban teljesíteni a nyerő pontokért.

Kis pihenés után meghallgattuk Révész Lajos baptista lelkész és felesége, Szilvia előadását „A családi élet szakaszai” címmel, ami igazán magával ragadó volt, és sok-sok útmutatást, hasznos tanácsot adott az élet minden szakaszára vonatkozóan. Mindenki megtalálta benne az őt érintő dolgokat, mint például udvarlás, párkeresés, házasság, gyereknevelés, időskor, magány, vagyis valóban átfogóan foglalkoztak a családi élet minden szakaszával, problémáival.

Ezek után a finom ebéd következett. Mindenki jóízűen fogyasztotta el a bográcsos pörköltet és természetesen a finom süteményeket is.

Én, aki e tájékoztatót írom a kedves olvasóknak, szeretném még elmondani, hogy azért is jó részt venni ilyen alkalmakon, mert amint most velem is történt, két új testvért ismerhettem meg kicsit közelebbről. Jó beszélgetésem volt mindkettőjükkel.

Szeretettel bátorítok mindenkit, aki csak tud, vegyen részt minden ilyen és hasonló alkalmon, hogy megtapasztalhassa azt a szerető testvéri közösséget, amit a hívő gyülekezet adhat.

Végül csoportbeszélgetésre került sor, amelyen az előadással kapcsolatban felmerült kérdésekről beszélgettünk, illetve ki-ki a saját élete legnehezebb és legkönnyebb szakaszát tárta fel a többieknek.

Köszönetet mondunk még mindazoknak, akik bármi módon hozzájárultak ahhoz, hogy ez az együttlét megtörténhetett.

A legnagyobb dicséret azonban az Úré. SOLI DEO GLORIA.

„De az igazak örülnek, vigadnak, Isten színe előtt vígan örvendeznek” (Zsolt 68:4)

Méregné Erzsi

MINDENNEK RENDELT IDEJE VAN

Szeptemberben a maroshegyi imaházban vehettünk részt Révész Lajos baptista lelkipásztor és felesége társaságában egy játékos, tanulságos családi napon. Az istentisztelet után egy vetélkedőn mutathattuk meg a tehetségünket, amelyben az idősektől kezdve a gyerekekig mindenki részt vehetett, miközben a gyülekezet asszonyai készítették nekünk a finom ebédet. A játékot követően Révész Lajos és felesége egy előadást tartott nekünk, ahol rengeteg jó tanácsot adtak a fiataloknak és az idősebbeknek egyaránt.

A téma a családi élet szakaszai voltak, mely mind része a teljes életnek.

Miért is fontosak ezek az előadások? Régen is megvoltak ezek a témák, problémák, mégsem beszéltek róla, de akkor generációk voltak együtt, megvolt a minta, de ma már szinte csak szülő- és gyerekkapcsolat van. A világ olyan üzeneteket küld felénk, hogy csak az számít, aki aktív, aki szép, aki fiatal, aki erős, és próbál mindenki ilyen párt keresni magának. Ezért van az, hogy a fiatalok félnek elköteleződni, gyereket vállalni, és az idő csak múlik.

Ez a mai világban rendben van, azonban vannak dolgok, amik nem változnak. Isten úgy fektette le az élet alapjait, hogy pl. a nők 25 éves korukban a legtermékenyebbek, nem pedig a negyvenes éveikben.

Az alkalmon elhangzottak között mindenképpen azt emelném ki, hogy a család alapja a jó házasság, és hogy mennyire fontos az, hogy milyen társat választunk magunk mellé. Életünk végig vele töltjük el mindennapjainkat, vele osztozunk az örömben, a boldogságban és a szomorúságban is. „Vele tűrünk, vele szenvedünk…" – ahogy a házassági esküben is szerepel.

Minden egészséges ember élete változással jár, rengeteg krízis van az életben – házasság korai időszaka, gyerekek érkezése, gyermekeink elengedése, szeretteink elvesztése – amit a házastársunkkal együtt élünk meg. Fel kell nőni ahhoz, hogy ezeket a változásokat tudjuk kezelni. Az a természetes, a jó, ha folyamatosan növekszünk és változunk, ha nem stagnál az életünk.

Egyik fontos dolgunk a házasságban a gyermekek felnevelése, először kézen fogva vezetem, beszélgetek vele, tanácsokat adok és végül pedig elengedem, hisz a gyerekeket csak átutazóba kaptuk a Jó Istentől. Révész Lajos hasonlóképp fogalmazta meg: akkor csináltuk jól, ha a gyerekeink 20-as éveiben mi már nélkülözhetőek vagyunk.

Végül A prédikátor könyve jutott eszembe, amikor Isten azt üzeni, hogy mindennek rendelt ideje van. Kiemelnék pár sort belőle:

„Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, a mi ültettetett.

Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.

Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak." (Préd 3:2, 4, 6)

Balla Edina

„Igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével." (Efézus 4,3)

Az alábbi írás egy kedves kárpátaljai presbiter testvértől származik, aki az ott kb. egy évtizede lezajlott szakadás tanulságait foglalta össze ebben a nyílt levelében, s kérte, hogy okulásul, megelőzésül tegyük közzé Magyarországon is. Fogadjuk szeretettel és az Úrra figyelő nyitott szívvel! (SL)

Úgy látom, hogy hitéletünk legnagyobb problémájával szembesültem, ezért nyílt levélben üzenek az egyik barátomnak!

Szeretett Testvérem az Úr Jézusban!

„Kegyelem, irgalmasság és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól!" (1Tim 1,2)

Tiszta szívből örülök, hogy személyedben egy, az Igazságra törekvő szolgatársat ismerhettem meg, aki hű az elveihez. Átnéztem azokat az írásokat, elmélkedéseket, amelyeket tőled kaptam. Azt a következtetést vontam le, hogy 90%-ban egy a célunk: az istentiszteleti rend, ami napjainkban a Református Egyházon belül tapasztalható, felülvizsgálatra szorul, mert sok tekintetben bibliaellenes!

Én is egyetértek veletek: 500 év után sajnos eltávolodtunk elődeink, nagy reformátoraink tanításaitól, a világi korszellem nagyon beszivárogott egyházunk életébe, ezért Református Egyházunk hitéletét újból meg kell reformálni! De nem olyan módon, hogy a gyülekezetet elhagyjuk, újakat alakítunk, hanem: *„Tartsuk meg a reménységnek vallását tántoríthatatlanul, mert hű az, aki ígéretet tett, és ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás véget, el nem hagyván magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást, annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget."* (Zsid 10,23–25)

Sajnálom, hogy nem tartod fontosnak, hogy tájékoztatva légy az egyházunk (A Kárpátaljai Református Egyházra gondolok) jelenlegi helyzetéről, jelenlegi céljairól. A figyelmedbe szeretném ajánlani az ez évi vezérgondolatokat: **„Egyedül a Szentírás!" „Vissza a tiszta forráshoz!".**

Ahhoz, hogy ezek a gondolatok ne csak puszta jelszavak maradjanak, hanem cselekedetekkel is párosuljanak, minden újjászületett,

hitvallását teljes szívvel vállaló, Megváltóját követő hívőnek össze kell fognia! Mi tudjuk és valljuk: Minden teremtett léleknek Jézus Krisztusra van szüksége! Nekünk nem a „hamis” szolgákkal kell háborút vívnunk, hiszen éveken keresztül hiába vitatkoztunk az istentisztelet tisztaságán. Nem is a hitetlen emberekkel való közösséget kell megtagadni, hanem Jézus utolsó parancsát kell teljesítenünk: „Tegyetek tanítványokká minden népeket!” Ő azt parancsolta, hogy legyünk az Ő Tanúi ebben az Istent tagadó, Jézust gyalázó, elkárhozott világban. Nekünk nem elszakadni kell a hitetlen tömegtől, hanem Jézusban, mint a Megváltóban hívőknek kell a „kovász” szerepét betöltenünk, s ennek át kell járnia ezt a világot, hogy ebben a vaksötétségben világíthassunk. Azzal, hogy elkülönülünk, csak az ősellenségnek, az ördögnek az akaratát teljesítjük! Az ő jelszava: „Oszd meg és uralkodj!” (1Kor 1,10–12)

A mi Urunk az ellenkezőjét várja el tőlünk!

„Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra, és én ő érettök oda szentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek az igazságban. De nemcsak ő érettük könyörgök, hanem azokért, akik az ő beszédökre hisznek majd énbennem, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Ján 17,18–21)

Érted, szeretett barátom? Nekünk nem elbújnunk kell, hanem meg kell mutatnunk ennek a pogány világnak az élő Urunkban való meggyőződéses hitünket! A több mint egymilliárd mohamedánnak, a több mint 30 millió eltévelyedett „Jehova tanúinak”, s ugyanígy az önigazult lelkészeknek, a vallásoskodó református „János bácsinak” vagy a „kikonfirmált” unokáinak!

Nekünk nem ítélkeznünk kell egymás lelki élete felett. Jézus nem azért született meg erre a világra, hogy ítéletet tartson felette, hanem azért, hogy lelkeket mentsen az Isten országába. *„De Jézus megfordulván, megdorgálá őket, mondván: „Nem tudjátok, minemű lélek van ti bennetek: Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem, hogy megtartsa. Elmenének azért más faluba.”* (Luk 9,55–56)

„Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött a világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül az első vagyok én.” (1Tim 1,15)

Az ítélkezést hagyjuk meg az Igaz Bírónak, aki majd azon a bizonyos napon, amely már nagyon közel van, visszajön dicsőségben és hatalommal, hogy megsemmisítse a gonoszt, és megkezdje uralkodását a megtisztított, újjáteremtett világban!

„Ezt mondja, aki ezekről bizonyságot tesz: bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus.” (Jel 2,20) *„Vigyázz a szolgálatra, amelyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed!”* (Kol 4,17)

Krisztusi szeretettel,
testvéred az Úrban:
Illyés Antal
Tiszabökény, 2016. szeptember 10.

Diakóniai percek

Az üzenethordozó

A székesfehérvári evangélikus, pünkösdi és református gyülekezetek összefogásában szeptember 10-én délelőtt egy hangos Biblián tartalmazó audio eszközt – ún. Megavoice Messenger – kaphattak ajándékba a Bartimeus Egyesülettől azok a látássérült és mozgáskorlátozott emberek, akik Isten Igéjét ismerni kívánják. Az alkalomról személyesen a református gyülekezet diakónusától értesültem. Értesülhettem volna a hirdetésekből, az albaref.hu honlapról is, de mostanában nem érdeklődtem igazán a gyülekezeti programok felől, így maradtam le – a kb. fél éve újraindult – Filmklubról is, amit korábban nagy örömmel látogattunk feleségemmel. Hiába a technika, a gyors információáramlás, még mindig a személyes beszélgetésnek van igazi foganatja, és ma ezzel élünk/élek a legkevésbé, pedig ez a munkám része is. Valóban az emberi kapcsolatokra marad a legkevesebb idő manapság, vagy erre szánunk/szánok a legkevesebbet?

Az alkalomra visszatérve, a Széchenyi utcai református gyülekezeti központban aznap délelőtt látássérült és mozgáskorlátozott emberek között szolgálhattam a helyi gyülekezetek serénykedő nőtagjaival együtt, akik az adminisztráció mellett pompás terített asztalt készítettek a vendégeknek.

Először kellemetlenül éreztem magam, mert ismert arcok jöttek

szembe velem, akiket a városban már többször láttam, egyesekkel még beszéltem is, de nem vettem észre, hogy látásukban vagy mozgásukban korlátozottak lennének, nem figyeltem oda igazán rájuk. Kezdett uralma alá keríteni az a gondolat, hogy mennyire közönyössé vált nemcsak a világunk, a ma embere, hanem benne én is. Simán elsétálunk/ok még ismerősök mellett is anélkül, hogy észrevennénk/m őket, mert rohanunk, nincs időnk semmire. Az információáramlás felgyorsult, újabbnál újabb lehetőségek állnak rendelkezésünkre az információcserére, mégis alig tudunk valamit egymásról, a környezetünkben élő emberekről. Ezekkel a gondolatokkal vonultam be a református templomba, ahol az alkalom hivatalos része kezdődött.

Az igei alkalmon Somogyi László református lelkipásztor az Efézus 5:8–14 alapján a lelki látás kincséről beszélt, amely mindenkinek megadatik, aki Krisztust keresi.

Az énekszolgálatot Bencze András evangélikus lelkipásztor végezte gitárkísérettel, majd a Bartimeus Egyesület látássérült vezetője, Miklós Tibor köszöntötte a résztvevőket „a Biblia mindenkié" gondolattal. Hálásan köszönte az átadásra kerülő üzenethordozó eszköz támogatóinak segítségét. Az eszközről beszélve elmondta, hogy „az Élet Beszédét hordozza az eszköz", az Élet Igéjéhez viszi közel a hallgatóját. Bizonyságot tett egy amerikai vak férfi, aki feleségével szponzorokat toborzott, és támogatta az eszköz létrehozását. Tim Landis 5 évesen hallott Jézusról a 8 éves bátyjától, akit 14 évesen elveszített. Közben eltávolodott Istentől, majd amikor apaként megvakult, akkor kezdte újra meghallani Isten üzenetét, kezdte megérteni, hogy nem az a lényeges, ami velünk történik, hanem ami bennünk történik. A Példabeszédek 3:5–6 alapján buzdított, hogy ne a körülményeinkre, hanem Jézusra összpontosítsunk. Egy másik amerikai támogató, az InTouch Ministries munkatársa háláját fejezte ki Istennek, hogy sok országba ellátogathatott a készülékkel és sok különböző kultúrát megismerhetett, láthatott. Ez a sokféleség csodálatos dolog, de a legcsodálatosabb, hogy egy gyökerünk van: Jézus Krisztus, az ő vérében vagyunk, amely egyszínű. Milyen színű ez a vér? PIROS, Afrikában, Magyarországon, Spanyolországban és Amerikában is PIROS. Jézus mindannyiunkért meghalt.

Sok különbség van, de Jézus Krisztusban, Jézus Krisztuson keresztül, Jézus vérén keresztül egyek vagyunk és ez az Evangélium, ez kiváltság. „Mindenkit öleljünk át, fogadjunk el, ahelyett hogy a különbségekre figyelnénk, mert Krisztusban egyek vagyunk." Az InTouch Ministries munkatársai ezért imádkoznak, hogy Jézus szeretetével teljenek meg az emberek, és a helyi gyülekezetek megerősödjenek. (Efézus 4:1–3)

A 2Királyok 6:14–17. alapján Somogyi László lelkipásztor elmondta, hogy már édesapjától megtanulta, hogy imádkozás közben becsukja az ember a szemét – ilyenformán eggyé lesz a látássérültekkel is – és megnyitja a szívét, odahallgat Isten beszédére, megnyílik a lelke és belül olyan dolgokat lát meg, amit bármilyen éles szemmel sem képes meglátni. A szolga a belső látással győzelmes örömet láthatott, mert volt egy küldött, Elizeus próféta, aki az üzenetet közvetítette.

Az alkalom után átadott Messenger eszköz is ilyen üzenethordozó. Isteni követekből – üzenethordozó emberekből – élünk mi is. Nekünk, látóknak be kell csukni a szemünket, hogy ne a világot nézzük, hanem a világ világosságát: Jézus Krisztust. Belül teljesen egyformák vagyunk, lelki látásra szorulunk. A lelki látást Isten Igéje munkálja bennünk. Isten Lelke nélkül a bűneinket sem látjuk, és nem lehet megoldás lelki látás nélkül semmilyen kérdésben sem. Az üzenet arról szól, amit a „Biblia szívének" nevezünk, hogy „***úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen***" (János 3:16). „Ezért időről időre csukjuk be a szemünket a hatalmas Isten előtt, nyissuk meg szívünket és hallgassuk az Ő beszédét, amely meggyógyít, megvigasztal, bűneinket leleplezi, bűnbánatra segít, odasegít a Kereszthez, hogy higgyük: Jézusnak, az Isten Fiának a vére megtisztít minket minden bűntől. Hisszük, hogy így lesz mindenki életében, aki hallhatja az Isten Igéjét."

A piros vér színe azóta sem hagy nyugodni, napról napra eszembe juttatja, hogy Jézus drága vérén váltattunk meg hiábavaló életünkből, és ezáltal lehetünk üzenethordozókká mások felé is, hogy egyre többen megismerhessék az Örömhírt, a „Biblia szívét".

Ez felelősséggel járó szolgálat, amihez elengedhetetlen, hogy napról napra mi magunk is keressük Isten Igéjét és megújuljunk általa. Nincs különbség, mindannyiunk vére piros és mindannyian Isten Kegyelmére szorulunk. Köszönöm, hogy meghívást kaptam erre az áldott alkalomra, és üzenetet kaphattam.

Faragó József
(az egyik adminisztrátor az alkalomról)

Országokon átívelő szeretet

2016. szeptember 10-én a székesfehérvári Széchenyi utcai református gyülekezeti ház adott otthont speciális hangzó eszközök átadásának, amelyet sérült és megváltozott munkaképességű emberek számára hoztak testvéreink. Ezeken a készülékeken a teljes Biblia és egy áhítatgyűjtemény hallható magyar nyelven. Az átadást templomunkban egy rövid igehirdetés Somogyi László lelkipásztortól, közös éneklés, a Bartimeus Egyesület elnökének köszöntője és vendégeink felszólalása előzte meg angol nyelven. Miklós Tibor, a Bartimeus Egyesület elnöke tolmácsolt. Vendégünk volt még a székesfehérvári evangélikus egyház lelkipásztora, Bencze András, aki gitározott és énekelt velünk. Az ünnepség nagyon meleg hangú, barátságos és szeretetteljes légkörben zajlott. Istennek hála! Tim Landis amerikai testvérünk bizonyságtétele is elhangzott. Elmondta, hogy jutott hitre és mennyi bánat és fájdalom érte életében, sőt még meg is vakult, de Jézus Krisztus végig vele volt és átsegítette a nehézségeken, a megpróbáltatásokon és életcélt is adott neki. Vak embereket segít hitre jutni. Másik amerikai vendégünk arról beszélt, hogy Jézus vérében mind egyformák vagyunk, s a világon bárhol élünk is, egymáshoz tartozunk.

Az ünnepség után került sor a készülékek átadására. Dicsőség Istennek! Sokan eljöttek kísérőkkel, családtagokkal, ismerősökkel. Csendesen és türelmesen várakoztak az adminisztrációt végző testvérek előtt. Ez utóbbiban én is jelen voltam, és mondhatom, nagyon jól éreztem magam. Úgy éreztem, hasznos dolgot végzek az Úr dicsőségére! Keresztyén testvéreink sütemény- és szendvicsfelajánlásának, Somogyiné Mara és a diakóniai munkaközösség tagjainak áldozatkész munkájának köszönhetően szeretetvendégségre is sor került. Ezek a sérült emberek rengeteg szeretetet tudnak adni és igen értékes emberek. Isten olyan talentummal áldotta meg őket, amivel mi, átlagemberek nem rendelkezünk, vagy csak kevesen. Idegen nyelveken is beszélnek, egész családfákat tudnak megtanulni, és nagyon hálásak, ha egy kis szeretetet kapnak.

Áldassék az Úr Szent neve! Dicsőség Istennek!

Kissné Nagy Ildikó

Ahol a szeretet otthon van…

Kedves, aranyos fiatal csoporttal indultunk október 14-én, pénteken délben Dunaalmásra a Református Szeretetház Fogyatékosokat Ápoló-Gondozó Otthonba, ahová már sokadik éve teszünk látogatást a mindenkori 8. osztályos tanulókkal. Nagyon jó légkörű, igazán áldott délutánt kaptunk ajándékba. Akár a buszos utazásra gondolok vissza, ahol Stampelné Géringer Márta osztályfőnökkel, Bokor Istvánné Éva igazgatóhelyettessel, a buszvezetővel (sajnos elfelejtettem a nevét) együtt utaztam, akár az otthonban dolgozók és ott lakók szeretetteljes együttlétére emlékezem, mind-mind gazdagították ezeket az óráimat.

Kértem az osztályt, néhány megélt tapasztalatukat vessék papírra egy-két mondatban. Lejegyeztem őket és az alábbiakban olvashatjuk olyan sorrendben, ahogyan az írásokat kaptam:

Vizy Lídia: 2016. 10. 14.-én a dunaalmási szeretetotthonba látogattunk. Az ottani lelkész elmesélte a szeretetotthon történetét, hogy hogyan jött létre. Majd az ott élő fiúk egy táncot mutattak nekünk. Az udvart is megnézhettük, ami hatalmas volt és rendezett. Sok szép játékot, egy gokart pályát és egy focipályát is megcsodálhattunk. Ezután mi is adtunk egy előadást a fiúknak. Sok jó dolgot tapasztalhattunk, remélem, nemsokára visszamehetek önkéntesnek.

Polgár Abigél: Október 14-én a dunaalmási református szeretetotthonban voltunk az osztállyal. Tulajdonképpen én úgy gondoltam, már kész vagyok erre a találkozásra, azt hittem, teljesen felkészültem rá lelkileg. De mikor megnézhettük a szobáikat, és az egyik lakó közeledett felém, lelki szemeim megteltek könnyekkel. Bénító félelem fogott el, a bizalom hiánya és valahol mélyen egy kevés bűntudat. Hiszen nem akart bántani, csak a maga módján barátságos és kedves szeretett volna lenni velem. Visszanézve, magamban nagyot csalódtam, viszont ez a találkozás… csodálatos volt. Jó volt látni, ahogy táncoltak, velünk énekeltek, lelkesek voltak. Remélem, ha nagyobb leszek, lesz lehetőségem önkéntesen segíteni egy hasonló szeretetotthonban.

Csókás Flóra: 2016. okt. 14-én Dunaalmásra látogattunk. Engem nagyon megérintett ez a látogatás, ugyanis eleinte kicsit féltem tőle, de rájöttem, hogy ők ugyanolyan emberek, mint mi. Nagyon jó volt látni, hogy mekkora szeretettel vártak minket.

Érsek Boglárka: 2016. okt. 14. Jó volt látni, hogy ők boldogok és szeretetteljesek. Nagyon barátságos volt a környezet és látszott

rajtuk, hogy nagyon örülnek nekünk.

Palman Zoltán: 2016. október 14-én a dunaalmási szeretetotthonba látogattunk. Hát bennem nagy tiszteletet váltott ki azoknak az embereknek, akik ott szolgálatot végeznek Isten gyermekeivel, mert azok, akik ott vannak az intézetben, azok picit mások, de ők tudnak a világon legjobban szeretni. Ez volt az élmény, ami elfogott engem.

Csetényi Zsolt: Hálát adok Istennek, hogy én nem így születtem. Egyébként nagyon szép helyen laknak.

Cseh Anna: 2016. 10. 14-én a dunaalmási szeretetotthonba utaztunk az osztállyal. Meglepődve tapasztaltuk az otthon modernségét, tisztaságát és szépségét. Az ott lakók körbevezettek minket szobáikban és egy vidám táncot adtak elő. Bár ez volt a főpróbája a táncuknak, nagyon ügyesen követte a koreográfiát. Mindezek után mi is előadtuk előadásunkat. Ők egész idő alatt szeretettel hallgatták, doboltak és vezényeltek. Előadás után meguzsonnáztunk és hazaindultunk. Ezt a tartalmas délutánt soha nem fogom elfelejteni.

Hellinger Áron: Nagyon jó volt, hogy találkozhattunk velük és egy kicsit bepillantást nyerhettünk az életükbe. Bár eleinte féltünk, de később rájöttünk, hogy semmi szükségünk rá. Nagyon kedvesek voltak az otthon lakói.

A Békesség újság következő számában folytatjuk.

Somogyiné Gyüre Mara
(diakónus)

A BIBLIA ISTEN CSODÁJA

A Biblia rövid története, jelentősége, használata

„A Biblia megmutatja Isten szándékait, az ember helyzetét, az üdvözülés útját, a bűnbánatot elutasító bűnös sorsát és a hívő üdvösségét.

- Tanításai szentek, előírásai kötelező érvényűek, tudósításai igazak és döntései megváltoztathatatlanok.
- Olvasd, hogy értelmet nyerj, és élj aszerint, hogy szent legyél.
- Fényt ad, hogy vezessen, táplálékot, hogy fenntartson és felüdülést, hogy örömöd teljék benne.
- Ő az utazó térképe, a kormányos iránytűje, a hit harcosának kardja és a keresztyén ember életrendje.
- Benne megnyílik a menny és bezáródnak a pokol kapui.
- Csodálatos témája JÉZUS KRISZTUS, terve a mi üdvösségünk, célja pedig Isten megdicsőítése.
- Töltse be gondolatainkat, vezesse szívünket és irányítsa lépteinket.
- Olvasd lassan, gyakran és imádkozva. A gazdagság forrása és az öröm folyama ő.
- Azért kaptad, hogy életed legyen, a legnagyobb felelősséget bízza rád, megjutalmazza a legkisebb és a legnagyobb fáradozásokat, és elítél mindenkit, aki megveti szent tartalmát."

A Reformáció újra felfedezte a Bibliát. Nemzeti nyelvekre történt lefordításával pedig közkinccsé tette.

Éljünk mi is bibliaolvasás/-tanulmányozás lehetőségével minél gyakrabban! Áldások forrása!

A kedves Olvasó, mikor keresztyén könyvet vesz a kezébe, mindig azzal a szándékkal olvassa, hogy magát az igét szeretné jobban érteni. Ehhez mindenekelőtt magát a Bibliát kell elsősorban forgatnia, hiszen az „ige igét magyaráz" elv alapján a leghasznosabb tájékozódnia. A keresztyén témájú könyv csak segédszerepet tölthet be, nem emelkedhet a Biblia helyére, melléje, azt nem helyettesítheti. Adott esetben természetesen adhat segítséget a segédkönyv, állításait azonban mindig az ige mérlegére kell tenni. Bármely könyvben valamilyen összefüggésben történt idézetet célszerű kikeresni: Megfelelően idézett-e az illető, illetve az az összefüggés, amit az író felfedezni vél, megalapozott-e a teljes Szentírás alapján.

Az ige minél jobb megértéséhez érdemes több fordítást is beszerezni, így összehasonlítható, hogy az eredeti bibliai szöveget – alapvetően óhéber és ógörög nyelven íródott, itt-ott arám szövegekkel – az adott fordító(k) milyen kifejezésekkel próbált érthetővé tenni.

A legkönnyebben hozzáférhető bibliafordítások:

- Károli Gáspár fordította Biblia (régiesebb nyelvezetű), 1908-ban revideált. (Károli és társai nagy odafigyeléssel, az Ige iránti alázattal, igyekeztek

minél hűebben visszaadni a szentírási szöveg értelmét)

- Károli Gáspár fordításának 2011-ben revideált (mai élő nyelvre alakított) szövege a Magyar Biblia Társulat újfordítású Bibliája, mellékelve hozzá térképek, táblázatok

Legyen egyéni és közösségi életünk meghatározója, vezérlője az isteni Ige. „Hitünk és életünk egyedüli zsinórmértéke a teljes Szentírás" fogalmazták meg reformátor eleink. Gyógyszer egyéni és közösségi életünkre nézve is, de hatni akkor fog, ha be is vesszük azt. Gondolkodjunk és beszélgessünk róla sokat, elveit vigyük bele a hétköznapjainkba. A szükséges tájékozódáson túlmenően ne híreken, véleményeken, vélekedéseken gondolkodjunk, beszélgessünk, hanem töltsük meg szívünket, értelmünket az ige tisztító, frissítő erejével. Ennek alapján tájékozódjunk. Ebből épüljünk és erre biztassunk másokat is. A református Bibliaolvasó kalauz naponkénti használatával 3 év alatt végigolvasható a Szentírás. A nem túl gyors tempó lehetővé teszi a szöveg alapos átgondolását. Kérjük Isten Szentlelkét, hogy segítsen megérteni és helyesen alkalmazni. (A Szentlélek az Igétől függetlenül, pláne annak ellenére, nem munkálkodik.)

„A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak." (Kolosséi levél 3,16)

A lelkészi hivatalban hétköznaponként is vásárolhatunk Bibliát, vasárnap pedig az istentiszteleteket követően bővebb lelki könyvválaszték is rendelkezésre áll. A gyülekezeti központ belső iratterjesztési célokat is betöltő kis szobája csendes, nyugodt körülményeket tesz lehetővé az elmélyültebb lelki beszélgetések lefolytatására is.

Németh Kornél
presbiter

NAGYTÁBOR – 2017

Valamennyi generációt nagy szeretettel hívunk az Őrség szélén, Nova községben található Csicsergő Szabadidőközpontba, ahol Urunk áldott jelenlétében bízva, testi-lelki felüdülésben lehet részünk! (www.csicsergo.hu)
Ünnepeljük így is a Reformáció 500. emlékévét!

Július 30-tól augusztus 4-ig (vasárnap vacsorától péntek ebédig) kaptunk helyet ebben a modern, saját kis tóval, sportolási lehetőségekkel, szép és kulturált körülményekkel kecsegtető üdülőben. A gyönyörű Zalai dombság egyik szegletében leszünk, Zalaegerszeg és Lenti között, ahonnan a Szlovéniához tartozó egykori magyar városok: Lendva 25, Muraszombat pedig 50 km-re fekszik.

Két-két szoba tartozik egybe (összesen 5-6 ággyal), ahol kisgyermekes családok, fiatalok és idősek is kényelmes helyet találnak maguknak.

Fürdőszoba, hűtőszekrény, WiFi és tv is tartozik a szobapárok felszereléshez. (Megjegyzem: e két utóbbit nem kötelező használnunk, ha lelki épülésre, Isten előtti elcsendesedésre és családi, illetve gyülekezeti közösségünk gazdagodására vágyunk az együtt töltött idő alatt.)

Mivel előleget kellett fizetnünk, hogy lefoglalhassuk az üdülőt, azt kérjük a kedves Testvérektől, hogy **ez év végéig foglalják le a helyüket 10 eFt-t befizetésével** a lelkészi hivatal pénztárában.

A családosok elég, ha egy fő után fizetnek egyelőre, de jelezzék, hogy kik vesznek majd részt a táborozáson.

A **teljes költség** 14 év felett 35 eFt-ba kerül, de mi a gyerekek után 2 éves korig semmit, 5 éves korig 12 ezer, 14 éves korig 15 ezer, 18 éves korig pedig 25 ezer forintot szeretnénk beszedni.

Az üdülő nem tud ekkora kedvezményeket adni, viszont a gyülekezet költségvetéséből fedezni tervezzük a különbözetet, hogy segítsük a családosok részvételét. **Erzsébet utalvánnyal** és **Széchenyi pihenőkártyával** is lehet majd fizetni, illetve előre jelezhető, ha valakinek speciális étkezésre van szüksége.

Összesen 140 főt tud fogadni az üdülő, illetve még kb. 20 fő sátorozót. (14 éves korig 10 eFt, 18 éves korig 20 eFt, felnőtteknek 25 eFt/fő)

Időrendben regisztráljuk a jelentkezéseket, ezért mielőbb várjuk a Testvérek előleg-befizetéseit.

A lefoglalt szálláshelyet szeretnénk sok-sok áldással igénybe is venni. S ami a legfontosabb: **Imádkozzunk folyamatosan a hét áldásaiért!**

a szervezők nevében: *Somogyi László*

BIBLIA ÉS ANGOL IFI TÁBOR

ACORNCAMPS
helping the Hungarian Church reach teenagers for Christ

Újra lesz **nyári Biblia és angol ifi tábor a Balatonnál az AcornCamps ifjúsági misszióval 2017. július 10. hétfőtől 15. szombatig**! Azokat a 12–17 éves ifjakat várjuk erre a hétre, akik már kinőttetek a napközis táborokból és egy vidám héten szeretnének részt venni! Az ennél idősebb ifjakat pedig segítőnek invitáljuk a hét megszervezéséhez és a szolgálatokhoz!

Várunk szeretettel!

Az Ige

Hajnali ajándék: Biblia.
Ezzel kell a napnak indulnia.
Igével ha reggel töltekezel,
napod során nem pörlekedel.
Békesség költözik házadba,
senki nincs, ki Téged támadna.
Isten Igéje hatalom.
Támasz mindennapi utadon.

Schrenk Éva

Reményik Sándor: Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott
Egyszer csak könnyebb lett a lelkem
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott,
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom, vagy testvérem?

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

„Valaki értem imádkozott…”

Betegségem, lefolyása visszafordíthatatlan.
Állapotom olykor nehéz napjaim ellenében is élhető.
S hogy miért?
Ígéretet kaptam az én Istenemtől, segíteni fog és megtette s teszi ezt nap mint nap. Érdemtelenül kapom e kegyelmet, de az Ő szenvedése mellett az enyém ugyan eltörpül, és mégis Ő hordozza helyettem az én keresztemet.
Életminőségem nagymértékben javult, mert az Úr Jézus, ha már gyógyítani nem tud, úgy ezt a segítséget adja meg.
Ha kérditek, hogy vagyok? ... Azt válaszolom, én már nagyon jól! Ez azért van, mert az én Megváltóm velem van, és sokan értem imádkoztak.

Sivó Zsuzsanna

Meghívó

Szeretettel hívok, várok mindenkit
Áttörés című legújabb verseskötetem bemutató alkalmaira.
2016. november 16-án, szerdán 18 órakor a Városi Levéltárba,
ahol a bevezetőt ***Somogyi László*** lelkipásztorunk mondja.
Közreműködnek: ***Szabóné Miklós Eszter, a Ciszterci Szent István Gimnázium versmondói és Suha Sándor zenész.***
(A Városi Levéltár a Zichy liget – Malom u. sarkon van.)
2016. november 20-án, vasárnap 15 órakor a Széchenyi utcai református gyülekezeti házba,
ahol a bevezetőt **Steinbach József püspök** mondja.
Közreműködnek: ***Szabóné Miklós Eszter és a Ciszterci Szent István Gimnázium versmondói. Heim Péter gitáron játszik, Szoboszlai Sára énekel.***
Lesz még egy alkalom a Mészöly Géza utcai könyvtárban. Erről majd tőlem érdeklődjetek.

Schrenk Éva

LELKI-GONDOZÓI SAROK

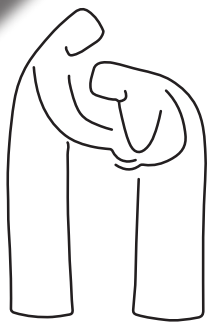

Alkoholbetegek felépülési lehetőségei – Életformaváltás a tartós absztinencia és józanság fenntartásához 2.

A VÁLTOZÁST BEFOLYÁSOLÓ TÉNYEZŐK

Az alkoholizmus kialakulásában domináns módon jelentkezik a családban látott minta és a család atmoszférája. A szenvedélybetegeknél gyakori a családon belüli agresszió – amelynek kiváltó oka lehet valamilyen szer fogyasztása és a szűkebb közösségben látott minta. A hatalomgyakorlás és a konfliktuskezelés gyakran erőszakos érdekérvényesítéssel párosul.

A rendszeres alkoholfogyasztás egyik veszélye a rizikómagatartások – ittas vezetés, szexuális agresszió, váratlan teherbeesés vagy nemi úton terjedő betegségek – gyakoribb előfordulása.

Bármely segítő- és fejlesztőprogram csak akkor lehet hatékony, ha fokozottabban összpontosít a kulturális gyökerekre és sajátosságokra, és figyelembe veszi a társadalmi valóságot; illetve ha az egyén készen áll életmódjának és magatartása bizonyos elemeinek megváltoztatására.

A pszichoszociális kockázati tényezők (ártalmas élethelyzetek, társadalmi egyenlőtlenségek, munkahelyi vagy magánéleti stressz) mellett igen erős lehet a védőfaktorok (a vallásosság, a családi kohézió, a társas támogatás, a személyiség pozitív jellemzői és a sikeres életvezetés) szerepe is.[…]

AZ ÚGYNEVEZETT NEM HAGYOMÁNYOS RIZIKÓ- ÉS VÉDŐFAKTOROK PREVENCIÓS JELENTŐSÉGE

1. A kapcsolati háló

– A mai ember kapcsolati hálójára jellemző, hogy csökken az erős kötődést jelentő kapcsolatok száma, s a gyenge kötődések kialakítása kerül előtérbe.

– A legtöbb támaszt az erős kötésű kapcsolatoktól várhatjuk.

– A mai társadalmi elvárások a családcentrikus attitűdöknek sem kedveznek.

A társas kapcsolatok támogató hatása és az egészségi állapot szorosan összefügg, a kapcsolati háló hiánya viszont negatívan befolyásolhatja egészségi állapotunkat, egészségkockázati magatartásunkat, szerfogyasztásunkat, jóllétünket.

2. A vallás és a rítusok

A családi nevelés meghatározza a vallásossághoz fűződő viszonyt is. A közösséghez tartozás, a társas és társadalmi integráltság biztosítja az egyén számára a „valahová tartozás” élményét, melynek kiemelt szerepe lehet a szerfogyasztás megelőzésében. Minden egyén életében jelen van a spiritualitás, illetve a rítusok igénye, amelynek kielégítése védőfaktorként működhet.

Újfajta rítusok is formálódnak, amelyek kiemelkedő szervezőerőként jelenhetnek meg a családban, szabályozzák az interakciókat, és szimbolikus funkciót képviselnek. Az ilyen rituálék érzelmi jellegűek, stabilak, és viszonylag állandóak, erősítik a közösségi identitást. Valódi rítusok hiányában sokan fordulnak az „instant rítusok” felé, amilyen például az alkoholfogyasztás, amely egyfajta pótszer.

3. Copingmechanizmusok

Az életproblémák megoldása külső és belső erőforrások mozgósításával, az egyensúlyi állapot megtartásával történik (problémamegoldás, érzelemi egyensúly elérése).

A racionális és érzelemorientált mechanizmusok között azonban fontos az egyensúly: a túl erős racionalitásra törekvés betegségkeltő lehet. A családi kapcsolatok ápolása, a családon, illetve tágabb közösségen belüli altruista tendenciák hatékonyabb copingmódszerek kiválasztásával járnak együtt, ez pedig adaptív mechanizmusként működik a káros szenvedélyek megelőzésében.

4. Sport

A rendszeres sport fizikai hatása fejleszti az önbizalmat, elősegíti a pozitív gondolkodásmódot, a kompetenciaérzést, az autonómiát, a belső kontrollt, az öndetermináció kialakulását. Javítja az önértékelést és az énhatékonyságot. Ugyanakkor megállapították, hogy amennyiben a sportválasztást a fokozott élménykeresés motiválja, a fizikai aktivitás káros szenvedélyekkel párosulhat.

5. Participáció: autonóm részvétel az egészség dolgaiban – új egészségpolitikai koncepció

Az új tudományos eredmények rámutatnak, hogy az egészség fenntartásához szükséges a személyiség autonómiája (participáció), az egyén saját egészségi állapota fölötti kontroll képessége, a készteteettség és illetékesség tudata (empowerment) az egészséggel kapcsolatos akciókban, és természetesen kell a megfelelő informáltság, érdeklődés, tájékozottság, sőt a szükséges releváns szakismeret

is. A participációs elvű egészségpolitika össztársadalmi elfogadása szükséges, hogy az emberek az egészség dolgait magukéinak érezzék, tegyenek értük, változzanak, és kezdeményezzenek egészségük érdekében.

A tapasztalatok és adatok minden vonalon arra mutatnak, hogy a kompetencia szintjén tájékozott beteg és család, illetve a döntésben való részvételük kidolgozott formájával végzett kezelés, ápolás, gondozás vagy rehabilitáció sokkal hatékonyabb a korábbi ellátási módoknál.

6. A kapcsolati medicina

Az úgynevezett kapcsolati medicina szerint a páciens „engedetlenségének" kezeléséhez fontos a kommunikációs gyakorlat és a társas környezet befolyásának ismerete. A WHO (Fülöp Tamás kezdeményezésére) támogatja az Asconamodellt, amely a beteg ember teljességre törekvő személyiségére épít, a beteg és a család öngyógyító erőinek mozgósításával. Segítségnyújtás az önsegítéshez – ez a kapcsolati diagnosztika és a kapcsolati terápia célja. Nyitottnak kell lenni a beteg kapcsolataira és lehetőségeire, de a határokat is fel kell ismerni és tiszteletben kell tartani. A cél elsődleges eleme a krónikus betegségviszonyok leépítése és a betegségből az egészség előmozdítása felé való átmenet elsajátítása. Ha szeretnénk megérteni a páciens személyiségét, meg kell tanulnunk a nyelvét, meg kell értenünk a testbeszédét. „Annál több változtató és gyógyító erő megy veszendőbe, minél inkább a betegségre fordítja a terapeuta az energiáit és elméleteit, és nem a személyre, annak állapotára és arra a folyamatra, ahogy az éppen zajlik."[…]

Forrás:

Boros Károlyné: Alkoholbetegek felépülési lehetőségei – Életformaváltás a tartós absztinencia és józanság fenntartásához. (részlet) In: Embertárs, 2014./4. 287–305.

VÉGLEG ELKÖSZÖNT A KEGYES BULDÓZER

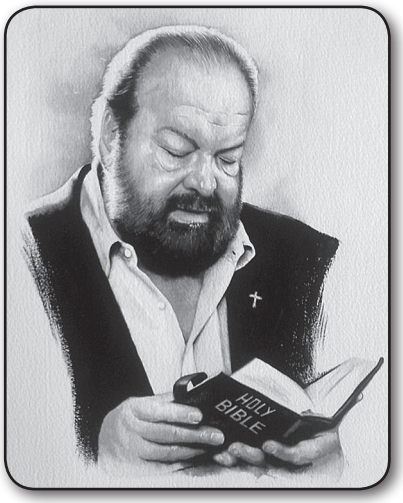

Szinte alig telt el gyermekkoromban olyan nyári szünet, amikor ne mentem volna el legalább egy alkalommal kertmoziba filmet nézni, ha a két világsztár, Bud Spencer és Terence Hill játszotta benne a főszerepet. Számomra legalábbis biztos volt a siker. 2016. június utolsó hetében szegényebb lett a világ egy feledhetetlen és pótolhatatlan művésszel. Bud Spencer 86 évesen távozott az élők sorából.

Kétségtelen, hogy korosztályok nőttek fel a Bud Spencer és Terence Hill alkotta páros főszereplésében bemutatott mulatságos, sokszor tanulságos, „verekedős" filmeken, és való igaz, sokan úgy hittük, nem csupán a szívünkhöz nőttek mindketten, de örökre velünk maradnak ebben a földi világban. Sajnos nem így lett, Bud Spencert 86 év után magához hívta Teremtője.

Bud Spencer eredetileg Carlo Pedersoli néven látta meg a napvilágot 1929. október 31-én Nápolyban. Tanulmányait sikeresen végezte, ötévesen elsős lett, majd az ötödik osztályt „átugorva" került a hatosztályos gimnáziumba. Ezután a római egyetem vegyészkarán tanult, majd sportolt, 1949-ben mellúszásban olasz bajnoki címet nyert, 1950-ben a 100 méteres gyorsúszás bajnoka lett egy perc alatti idővel.

Elévülhetetlen sportteljesítményei mellett az olasz úszó, vízilabdázó elsősorban a Piedone-filmjeivel, a spagettiwesternekkel és a Terence Hill-lel közös alkotásokkal vált világszerte ismertté.

Első tengerentúli szerződésekor, 1967-ben az „Isten megbocsát, én nem" című film elkészültével döntött úgy, hogy felhagy sportolói pályafutásával és Amerikába költözik. Ekkor ismerkedett meg Terence Hill-lel is, aki egy, a forgatáson megsérült színész helyére lépett be. 1967-től 1985-ig összesen tizenhét filmben szerepeltek együtt. Utána – kis időre – elváltak útjaik. A közös munkák mindkettőjük számára meghozták a sikert és az elismerést, hamarosan élő legendává emelkedtek. A filmtörténetben a komikus szerepek általában az ellentétpárok kihangsúlyozására épültek: a kistermetűek és a nagyok, a buták és az okosak bemutatásával. Esetükben az erős és a sovány testalkat közötti különbség játszott szerepet, de a főszereplők lelkiekben is igencsak eltértek egymástól.

Közel tíz éves kitérő után 1994-ben ismét összeállt a páros, hogy leforgassák utolsó közös filmjüket, a „Bunyó karácsonyig"-ot, ezután útjaik már végleg különváltak.

2010-ben Bud Spencer (Terence Hill-lel közösen) életművéért elnyerte a David di Donatello-díjat, tévéfilmjeivel együtt több mint 120 produkcióban szerepelt. Közben

háromgyerekes családfőként is helytállt.

A kegyes erőember

Bud Spencerről mint elhíresült „pofozógépről” és „Buldózerről” talán kevesen mondták volna meg, hogy kifejezetten vallásos emberként ismernék. Ugyanakkor – a filmszínész saját bevallása szerint – fontos volt számára az istenkapcsolat és ez a filmjeiben is tetten érhető.

„Megyek előre, és kíváncsi vagyok, mindig valami újat akarok csinálni. A haláltól nem félek: Isten létezik, a többit pedig majd odaát megtudom. Úgy képzelem, hogy majd test nélkül felébredünk. De most egyelőre nem akarok többet tudni” – vallott korábban hitéről az olasz származású művész. Később azt is hozzátette: hálát akar adni Istennek az életben elért sikereiért: „Sok dolgot csináltam az életben, azonban Isten nélkül nem értem volna el semmit”. Mint vallotta: a szülei hívők voltak, akiket igyekezett követni. Ez a lelkisége a vásznon is gyakran visszaköszönt. Saját filmbeli újításainak számítottak az úgynevezett „képregény-verekedések”. A jelentek többségében jól képzett kaszkadőr csapatával (akik szerepük szerint hol bozontos vadnyugati banditákként, hol pedig morcos nagyvárosi maffiózókként mutatkoztak) arra törekedett, hogy sehol se folyjon vér, s lehetőleg ne haljon meg senki sem. Szándékosan kerülte az oktalan barbarizmus, a kegyetlenség és a súlyos bántalmazások képi bemutatását is.

Fia, Giuseppe Pedersoli jelentette be halálhírét. Azt mondta, 86 éves édesapja nem szenvedett, csendesen ment el 2016. június 27-én, hétfőn 18 óra 15 perckor. Mielőtt eltávozott, utoljára annyit mondott:„Köszönöm”.

Sz. G.

Anyakönyvi hírek

2016. 08. 24–2016. 10. 20.

Megkereszteltük:

Kiss Enikő Lillát, Kovács Karolinát, Vadász Natasát, Ványi Filipet és Varga Gellértet.

Imádkozunk értük.

Isten áldását kértük:

Nagy Attila és Hegyi Ildikó, Kukuly Zoltán és Véninger Eszter,
Alföldi Szabolcs és Pánczél Gabriella, Takács Péter Gábor és Kadlecsik Szilvia,
Zubor Viktor és Kovács Noémi Nóra, Kővári Tibor és Bagoly Ágnes,
Gédai István János és Tóth Csilla, Juhász Tamás és Farkas Anett,
Bakány Lajos és Kiss Krisztina Andrea házasságára.

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

Alpek Ferencné sz. Szabó Terézia, 73 éves; Bodri Zoltán, 66 éves;
Dutkon Gyuláné sz. Szabó Mária, 91 éves; Forster Pálné sz. Horváth Magdolna, 83 éves;
Gáspár Józsefné sz. Kiss Lajos Ida, 82 éves; Kindl Józsefné sz. Kecskés Mária, 78 éves;
Kiss Ferenc, 72 éves; Lukács István, 81 éves; Mészáros István, 63 éves;
Pintér Lászlóné sz. Tiber Terézia, 85 éves; Rónyai Sándorné sz. Szotyori Apollónia, 97 éves;
Szalontay Oszkárné sz. Kenessey Margit, 98 éves; Székely Frigyes, 95 éves;
Szoboszlai István, 75 éves; Szőke Sándorné sz. Patai Katalin, 92 éves;
Zugor Kálmánné sz. Keszericze Katalin, 73 éves testvérünket.

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai

Széchenyi utca

Vasárnap: 08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.
Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:
16:00 Harmincasok-negyvenesek köre
Minden hónap 2. vasárnapján:
16:00 Családosok köre
Minden hónap 4. vasárnapján:
16:00 Szolgálók felkészítése
Hétfő: 16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)
Keddenként:
első kedd: 18.00 „Egymás terhét hordozzátok" imaóra mindenkinek
második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól
Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra
Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)
Péntek: 17:00 KFC (Keresztyén Fiatalok Clubja)
Péntek: 18:00 Tabuk nélkül
Péntek: 18.00 Fiatal nők köre
Szombat: 18:00 Fiatal felnőttek (Ex-Aktívifi)
Szombat: 18:30 Énekkari próba
Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre
Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok, illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban
Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub
Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az imaházban
Kéthetente hétfőn: 17:00 Bibliaóra az imaházban
Péntek: 17:00 Imanna imakör
Péntek: 18:00 Kereszt-kérdések

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet (ovisoknak, kisiskolásoknak és tiniknek külön csoportokban)
Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.
Szerda: 15:00 - 17:00 Hivatali órák
Szerda: 18:00 Bibliakör
Péntek: 10:00 Baba-mama klub
Az altemplomi urnakegyhely téli nyitva tartása:
Szerda és péntek: 15–17 óráig,
vasárnap (és állami ünnepnapokon) 9–12 óráig

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.
Hivatali órák:
Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;
Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00
Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;
e-mail: hivatal@albaref.hu
Internet: www.albaref.hu
Lelkipásztorok:
Somogyi László, Berze János
Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész
Fehérvári Dávid beosztott lelkész
Deák Péter ifjúsági lelkész
Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária
Adminisztrátor: Sárkány Anna
Bankszámlaszám:
UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK

– Hit, Remény, Szeretet Alapítvány –
Székesfehérvár, Széchenyi út 16.
Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:
Unicredit 10918001-00000053-90940017
Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07
Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!

Református Egyház technikai száma:
(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI

Olajfa Református Óvoda:
8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.
Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu
Vezető óvónő: Róth Róbertné
Talentum Református Általános Iskola:
8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.
Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu
Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzbeli felajánlásaikat az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:
Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban! e-mail: bekesseg@albaref.hu www.albaref.hu

BÉKESSÉG
A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány
Felelős szerkesztő: Somogyi László
Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István